

ONZE VOGELS

32e JAARGANG No. 8, AUGUSTUS 1971

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppe, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 1 49 37

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen

District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkensheidstraat 11, Uift, telefoon (08356) 10 71

District Utrecht: O. L. Zimmermann, Oranje-laan 9, Soest, telefoon (0155) 36 60

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78

District Limburg: P. J. Dissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon (04490) 65 62

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom, postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 3 50 07. Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikel of gedeelten daarvan is verboden.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 11,— per jaar. Buitenland f 12,— per jaar. Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: C. Maas, Heerma van Vossstraat 10, Roosendaal, telefoon (01650) 3 39 59.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Bavelseleen 271, Breda. Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: B. L. v. d. Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn. Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a. d. Rijn t.n.v. N.Z.C. Contributie f 10,— per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paape-v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld.). Postgiro 984095. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub Wildzang en Bastaarden

Secretaris/penningmeester: J. Landsmeer Jac. Marisstraat 90, Dordrecht. Postgiro 1580245. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten en vruchtenetende vogels

Secretaris/penningmeester: H. W. Wareman, Van Opbergenstraat 20, Rotterdam-14, Giro 1343937. Contributie f 15,— per jaar. Inschrijfgeld f 5,—.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

ONZE VOGELS

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE
BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Oplage 45.000 ex.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd
op 30 augustus 1971.

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactie-adres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

IN DIT NUMMER

	pag.
Roodfactorige kanaries	340
Tangara's	343
De bruinoor-parkiet	347
De kala-buulbuul	349
De grasparkiet	352
De eieren en het nest van de klevit	355
Vliegenvangers (6)	358
Ringenbestelling 1972	363
Het roodborstje	364
De binsenastrilde	365
De gewone agaath	368
Boekennieuws	371
Onze vrienden	373
Kaalkopkraaien	375
Ons 'kind' Nebovavo	376

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en
abonnees — met een zakelijk karakter, zijn
tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar
bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden
en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver
particuliere aard 5 cent per letter met een
minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag
en Aanbod”.

Vragen over ??

Grasparkieten aan: H. C. Müller, Lijsterbes-
laan 88, Rotterdam.

**Zebravinken, Jap. meeuwen en tropen bastaar-
den:** D. J. v. d. Molen, Essinghstr. 80, Dalftsen.
**Tropische vogels, grote parkieten en bastaar-
den met kanariebloed:** D. Duivis, St. Joseph-
straat 46, Teteringen.

Kleurkanaries: H. J. Veerkamp, Lorentzlaan
19a, Schiedam.

Waterslagers en Harzers: M. v. Woezik, Regen-
tesselaan 378, Den Haag.

Postzegel voor antwoord dient meegezonden
te worden.

IN DIT NUMMER ADVERTEREN: pag.

Wirika, Schijndel	342
404 insecticide	342
Dierenpark Wassenaar, Wassenaar	346
P.Y.M., Lunteren	346
W. Rouppe van der Voort, Den Haag	346
Palet, Den Haag	351
Van Waardhuizen, Leiderdorp	351
Komeco-Division, Alkmaar	351
W. Rouppe van der Voort, Den Haag	351
Benny Slagers, Enter	351
Geco, Venlo	351
A. P. van Gils, Goirle	354
Necareco	354
Avimex, Amersfoort	354
Sluis, Etten-Leur	357
Jan D. Kapelle & Zn., Deventer	367
Geco-Labor, Venlo	367
Intern. Hobby Boekhandel, Gorssel	379
Bogena-Rotterdam	372
Intern. Hobby Boekhandel, Gorssel	374
De Vogelwereld, Zottegem	374
V.V.R. Vogelvoederfabriek, Rijswijk (Z.H.)	380
Avimex, Amersfoort	381
Rein van der Veen, Goor	379
Animall, Eindhoven	380
Interchemic, Linne	383
Witte-Molen, Meeuwen	384

Voorpagina: De Bruinoorparkiet; zie artikel
op pagina 347.

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

ROODFACTORIGE KANARIES

Praat me er niet over, want schoorvoetend betreedt je een terrein, waarover reeds in alle talen is gesproken en geschreven, maar dat daar tegenover per definitie ook nu nog praktisch wordt doodgezwegen.

Hoe haal je het in je hoofd om zo maar in het openbaar, ronduit en eerlijk je geheim prijs te geven. Want dat doe je zelfs niet eens tegen je collega-kwekers. Kun je begrijpen, want die weten ook heus wel hoe het moet. Tussen haakjes, u weet toch wel dat kwekers van rode of laten we zeggen orangerode kanaries een geheim hebben.

Het is in „Onze Vogels“ als eens eerder zo treffend gesteld, maar ik zou het iets anders willen formuleren, dat geheim van: „Waar haalt de moderne Abram het rood vandaan“. Het antwoord daarop vermág kort te zijn: „Uit het potje!“ Iedere roodkweker weet dat wel, maar als het op toepassing en dosering aankomt, ho maar, want dan zijn velen niet thuis.

Bij mij komt het schaamrood me niet op de wangen als ik er over spreek of schrijf. Mijn alternatief is dat ik dat blozen maar aan mijn kanaries moet overlaten en hoe meer, hoe beter.

Vooropgesteld dat ik nu een achttal jaren lij-

nenteelt toepas met orangerood gepigmenteerde kanaries, agaats en isabel.

Deze klassieke mutaties kunnen bijzonder fascinerend zijn. Immers de roodkweek verdient meer nog dan de kweek met andere kleuren onze optimale aandacht. Onze rode of orangerode kanarie moet straks kunnen wedijveren met zijn soortgenoten met andere kleuren. Bij rood moet je kleur bekennen en dat kost geld. Laten we zeggen relatief gezien is rood een dure kleur, want je moet er voor betalen.

Daar ligt voor velen reeds duidelijk een probleemstelling.

Een intelligente kweker zal het met het pigment in de regel nog wel weten te klaren, maar als hij ze daarnaast nog rood wil hebben ook, dan zal die zelfde kweker in zijn beurs moeten tasten.

„Kleur bekennen“; tegen die achtergrond moeten we de roodkweek bezien.

In principe gaat het erom, de roodfactor in de hoorncellen van opgroeiende en ruiende vogels te activeren.

Op natuurlijke, biologische of chemische wijze. De eerste, omslachtige manier door introductie met kruisingen wordt maar weinig toegepast. De beide overige methoden daartegen veelvuldig.

Ussel

De

Afgaand op de goede ervaring die ik gedurende een aantal jaren heb gehad met deze procédés, durf ik in dit artikel gerust eens kleur te bekenen. De problemen rond de roodcomponent zijn optimaal te reduceren, als we als ons realiseren dat er preparaten van Nederlands fabrikaat in de handel zijn, die de roodfactor voortreffelijk activeren. Daarbij geef ik de voorkeur aan de intensiveringspoeders boven de vloeibare preparaten. Deze poeders zijn onder meer verkrijgbaar in flacons van 10 gram. Het is zaak een zeer exacte dosering van het poeder te betrachten. Het moet door het opfokvoer worden gemengd, waarbij moet worden opgemerkt dat opfokvoer en poeder onderling slecht mengen. **Een onregelmatig mengsel geeft een vlekkerige roodkleuring.**

Vermeng nimmer een gele flacon poeder met een grotere hoeveelheid opfokvoer. Er ontstaat dan een cumulatie van het poeder, waarbij de doseringsverhouding min of meer is verstoord. Het mengen kan beter dagelijks geschieden, door het kwantum opfokvoer, dat dan wordt verbruikt. Vooropgesteld dat ik uitga van mijn standaardkweek met zes paren, die elk drie jongen hebben. Eén kilogram opfokvoer zal in de regel toereikend zijn voor tien dagen. Het opfokvoer dat nu moet worden gemaakt, door toevoeging van wat lauw water prevaleert duidelijk, omdat dan een betere vermenging met het poeder mo-

gelijk is.

Per dag 1 gram poeder met 100 gram rul opfokvoer vermengen, is mijns inziens de ideale verhouding en geeft zeer goede resultaten. Deze dosering pas ik reeds geruime tijd constant toe, waarbij mijn vogels op de tentoonstellingen vrijwel unaniem 18 punten voor de bijkleur (oranje rood) krijgen toebedeeld. Een consequente toepassing van dit schema is zeer noodzakelijk, want overdaad schaadt ook hier, terwijl men bij een onderdosering weinig baat heeft.

Verstrek het poeder bij jonge vogels vanaf de geboorte tot na voltooiing van de jeugdruï, en vermeng het als de jongen zes weken oud zijn met relatief goedkoop krachtvoer. Bij oudere vogels moet gedurende de gehele ruiperiode het poeder in een analoge dosering met krachtvoer vermengd, verstrekt worden.

Het behoeft uiteraard geen betoog dat daarnaast een eerste klas zaadmengsel, alsmede een flinke portie vogelmuur, en sta me toe om dit een élite-onkruid te noemen, steeds op het menu van onze vogels staan.

Een simpele berekening toont aan dat de roodkweek relatief duur is. Daar ligt een lange weg van beproeving voor vele kwekers. Jaren achtereen krijgen deze op hun keurbriefje te weinig punten voor kleur met de aantekening „kleur te zwak“ of „vlekkerig“.

Een bron van decepties voor hen, die vol onbegrip stelling nemen tegen de betere collega-roodkwekers, hun verwijtend dat ze al te gul met het „potje” omgaan, als ware het een ernstig dopingmisbruik.

Beter is goed te overwegen: „Bezin eer je met rood begint.” Met een vaal en verschoten pak loop je toch voor spot. Zelfs al ben je dan ook maar een doodgewone oranje-rode kanarie.

WIJ BIEDEN U VRIJBLIJVEND AAN UIT BUITEN- EN BINNENVOLIERES:

Zilverbekjes en loodbekjes	5,— p.p.	Napolions	5,— p.p.
Bandvinken	6,— p.p.	Zilvervleugel zebrevinken	13,— p.p.
Ekstertjes	6,50 p.p.	Japane meeuwjes	8,50 p.p.
Vuurvinken	7,50 p.p.	Japane nachtegale poppen	11,— p.st.
Goudmussen	7,50 p.p.	Zilverroornachtegale	40,— p.st.
Blauwfazantjes	8,— p.p.	Blauwvleugelnachtegale	35,— p.st.
Oranjeakjes	8,— p.p.	Rijstvogels	8,50 p.p.
Goudbuikjes	9,50 p.p.	Safraanvinken klein	20,— p.p.
Mozambique sijsjes	10,— p.p.	Safraanvinken groot (op kleur)	20,— p.st.
Edelzangers	10,— p.p.	Dubbele Mozambique sijsjes	25,— p.p.
Geelstuitedelzangers	12,50 p.st.	Himalaya sijsjes	15,— p.st.
Staalvinken	7,50 p.p.	Roodbekwevers Angola	10,— p.p.
Dominicaïnwidas	11,50 p.p.	Shamalieters	65,— p.st.
Oost. Afr. blauwfazantjes	10,— p.p.	Bladvogels	50,— p.st.
Geelschouderwidas	17,50 p.st.	Surinaamse glansmerels	20,— p.st.
Geelnekwidas	25,— p.p.	Lappenspreeuwen (zeldzaam)	200,— p.p.
Groene tijgervinken	25,— p.p.	Afrikaanse glansmerels	20,— p.st.
Tijgervinken	7,50 p.p.	Purper glansmerels	25,— p.st.
Muskaatvinken	6,50 p.p.	Geelkop tropialen	20,— p.st.
Zwartkop en driekleur nonnen	7,— p.p.	Jacarinevinken	10,— p.st.
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Kaneelpaapjes	20,— p.p.
St. Helenafazantjes	13,— p.p.	Witkeelpaapjes	15,— p.p.
Dubbele goudbuikjes	13,— p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Angola blauwfazantjes	13,— p.p.	Bruinkop ortelane	7,50 p.st.
Roodkop amadines	22,50 p.p.	Zwartkop ortelane	12,50 p.st.
Pigmy duifjes	32,50 p.p.	Kalabulbuls	17,50 p.st.
Rode steenduijjes	35,— p.p.	Roodoorbulbuls	22,50 p.st.
Diamantduifjes	20,— p.p.	Witoorbulbuls	20,— p.st.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.	Oevermyna's	17,50 p.st.
Zebraduijjes	35,— p.p.	Hertenmyna's	22,50 p.st.
Groenvleugelduiven	60,— p.p.	Pagodamerels	17,50 p.st.
Senegalduijjes	27,50 p.p.	Grijskopmerels	17,50 p.st.
Staalvlekduifjes	25,— p.p.	Grasparkieten (div. kleuren)	7,— p.p.
Chin. kwartels	12,50 p.p.	Deensbont, Albino, lutinopark	12,— p.p.
Regenkwartels	20,— p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Rodeboskwartels	22,50 p.p.	Nandayaparkieten	60,— p.p.
Francolinekwartels	22,50 p.p.	Agap personas	65,— p.p.
Zilver chin. kwartels	35,— p.p.	Agap Fisherie	60,— p.p.
Japane kwartels	17,50 p.p.	Agap rosecollis	40,— p.p.
Indigovinken	15,— p.st.	Geelvoorhoofd papagealen v.a.	150,— p.st.
Mex. nonpareils	20,— p.st.	Grijzeroodstaart papagealen v.a.	175,— p.st.
Lazulivinken	20,— p.st.	Bloemenduijjes	40,— p.p.
Mex. kernbijters	20,— p.st.	Geelstuitbuulbuul	22,50 p.st.
Mex. goudvinken	17,50 p.st.	Dayalijsters	65,— p.st.
Groene kardinalen	35,— p.st.	Timali's	35,— p.st.
Grijze zebrevinken	7,50 p.p.	Rosé vinken	17,50 p.st.
Witte zebrevinken	10,— p.p.	Chinese spotlijsters	45,— p.st.
Beige zebrevinken	8,— p.p.	Bronzemantjes	8,50 p.p.
Masker zebrevinken	12,— p.p.	Blauwe Tangara's	30,— p.st.

Conditie: Niet franco, rembours. Minimumorder f 20,— verpakking f 1,50 per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen 2 dagen. Onze magazijnen zijn dagelijkse geopend tot 5.30 uur, zondags tot en met 29 augustus tot 3.30 uur.

„WIRIKA” - Elschotseweg 15 - Schijndel (N.Br.) - Tel. 04104 - 23 55

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

J. Ingels

TANGARA'S

De veelkleurentangara

De veelkleurentangara (*Tangara fastuosa*) is een tamelijk luidruchtige Tangarasoort. De naam van deze tangara is, zoals men aan het veelkleurig, bonte verenkleed op de bijgaande kleurenfoto kan zien, een geschikte en beslist goed gekozen naam.

Deze tangara draagt in het Engels, de namen: orange-rumped tanager, superb tanager en seven-coloured tanager. Orange-rumped tanager (oranjerugtangara) zegt weinig voor tangara's, daar meerdere soorten een oranje-kleurige rug hebben. Bij de *Ramphocelus-tangara's* o.a. komt ook een oranjerugtangara (*Ramphocelus chrysonotus*) voor, die alleen een oranje-kleurige rug met de besproken tangara gemeen heeft. Suberp tanager (prachttangara) is ook niet erg goed gekozen, daar de meeste tangara's bepaald prachtig gekleurd zijn; maar deze naam is afgeleid van de wetenschappelijke naam *T. fastuosa*, waarbij „fastuosa” in het Latijn gebetekt: prachtig of rijkgekleurd. Ook een der Franse namen, tangara fastueuse, is daarvan afgeleid. Seven-coloured tanager (zevenkleurige tangara) is erg verwarrend, daar deze naam ook en vooral voor de paradijs- of zevenkleurentangara (*T. chilensis*) gebruikt wordt. Ook in het Frans gebruikt men wel eens de verkeerde naam, tangara septicolore, wat ook zevenkleurige tangara betekent. In het Duits, spreekt men van Vielfarbtangara, wat dus overeenkomt met de Nederlandse naam, veelkleurentangara. In zijn Braziliaanse herkomstgebieden wordt deze tangara door de lokale bevolking, pintor verdadeiro genoemd, en deze Portugese uitdrukking betekent: een echte schilder, wat slaat op de kleurenrijkdom van de vogel, die er inderdaad schilderachtig uitziet.

Bij sommige auteurs komen naast *Tangara fastuosa*, nog de wetenschappelijke namen *Tangara f.*, *Calliste f.*, of *Calospiza fastuosa* voor. Bij het mannetje zijn de borstelige veertjes rond de snavelbasis, en de veertjes op de bovenrug en de middenborst

zwart. De onderrug en de bovenstaartdekveren tezamen met de bovenrand van de drie binnenste vleugelveren, zijn schitterend oranje. De kop en de hals, tezamen met een keelband zijn glanzend groenblauw. De vleugel- en staartveren zijn zwart met een purperblauwe rand. De kleine vleugelveren op de vleugelboeg zijn glanzend groenblauw. De middenste vleugeldekken zijn leizwart. De onderzijde is donker purperblauw, wat op de borst naar een lichter, meer zilverblauw overgaat. De krachtige snavel is zwart, en de poten donkerbruin. Bij het popje zijn de kleuren veel doffer. De kop en de hals zijn meer blauwachtig. De scheiding tussen zwart en groen in de achterhals, is ook minder scherp afgetekend. De onderrug en de bovenstaartdekveren zijn meer oranjegeel, niet zo donkeroranje als bij het mannetje. Deze tangara is verder ongeveer 13,5 cm lang, en de staart- en vleugellengte bedragen resp. 5 en 7 cm.

Het verspreidingsgebied van deze tangara is zeer klein. Het beperkt zich tot het oosten van Brazilië, waar de veelkleurentangara alleen voorkomt in de staten Pernambuco en Alagoas, of de gebieden rond de benedenloop van de Sao Franciscorivier. De veelkleurentangara heeft geen ondersoorten.

Veelkleurentangara's leven vooral in de toppen van hoge bomen. Ze trekken rond door het bovenste gedeelte van het bladerendek. Deze tangara's leven vooral van allerlei vruchten- en bessensoorten, aangevuld met insecten. Met hun vrij stevige snavel krijgen ze ook hardere vruchtensoorten klein.

De veelkleurentangara is een der langst bekende tangara's en hij wordt o.a. ook beschreven in het bekende boek „Fremdländische Stubenvögel” van K. Neunzig. Dit Duitse boek is ongeveer de vroegste literatuur, waarin tamelijk uitvoerig over insecten- en vruchtenetende vogels wordt geschreven. Over het gedrag van deze tangarasoort in een volièremilieu is weinig bekend, en nog niet veel geschreven. Deze tangarasoort wordt slechts zelden ingevoerd. Dit is vooral te wijten aan zijn beperkt verspreidingsgebied. Alhoewel deze vogel in een tamelijk bevolkte streek leeft, en bv. een grote vogelexporthandel gevestigd is in Recife, de hoofdstad van de staat Pernambuco, komen slechts onregelmatig een paar exemplaren in de han-

del. Deze tangara's kosten dan ook meestal rond f 70,- (of BF 1.000,-) per stuk. Ondanks hun relatieve zeldzaamheid en hun bijzondere kleuren, bestaat er niet bijzonder veel vraag naar deze soort. De oorzaak daarvoor ligt in het feit dat deze tangara bekend staat als een onrustige, letwat zenuwachtige en drukdoende vogel. Hier en daar wordt ook vermeld, dat ze niet bij kleine broedende vogels kunnen gehouden worden, daar ze pasgeboren jongen uit het nest zouden halen. Deze tangara zal daar misschien wel toe in staat zijn, omdat hij van nature uit zeer nieuwsgierig is en voortdurend op onderzoek uit is in de volière. Daarbij zullen ze ook wel de nestkastjes gaan onderzoeken en op jongen terecht komen, die dan misschien meer uit nieuwsgierigheid dan uit werkelijke vraatzucht, zullen meegenomen worden. Een veelkleurentangara zat in mijn volière een paar maal samen met broedende tangara's, en ik heb bij deze soort nooit een of andere onregelmatigheid kunnen vaststellen.

De eerste veelkleurentangara die ik aankocht, kon ik kiezen uit een groepje van vier pasingevoerde vogels. De om zijn prima konditie uitgekozen vogel was reeds een paar jaar oud en tamelijk wild, wat meteen zijn einde zou betekenen. De tweede dag na de aankoop, verwondde mijn vogel zich tijdens zijn wilde vluchten aan een slecht bevestigde zitstok, waar een nageltje uitstak. Aan zijn linkerpootje waren een paar schubben weggerukt, en door het overmatig bloedverlies was de tangara erg zwak geworden. Bijna alle zitstokken en een gedeelte van de muren

van de (aklimatisatie-)vogelkamer zaten vol bloedvlekken. Met allerlei versterkende middeltjes heb ik nog geprobeerd om het diertje er weer bovenop te krijgen, maar niettemin is hij na een paar weken toch gestorven.

Onmiddellijk heb ik een tweede veelkleurentangara aangekocht. Het was de laatste nog beschikbare vogel uit het kleine groepje. Mijn tangara is naar zijn bleke rugkleur te oordelen, een popje. Aan de temperatuur liet hij zich niet veel gelegen, en alhoewel deze vogel nog maar pas was ingevoerd, bleek hij vrij sterk te zijn en at na een paar dagen reeds flink van het voorgedzette tangaramenü. Zijn voorkeur ging uit naar overrijpe bananen, zachte peren, pasvervelde meelwormen, honingwater en geweekt met honing aangezoet witbrood. Maar hij at zeer snel van alles wat. Deze vogel is nog steeds in mijn bezit en heeft nu zijn derde winter achter de rug en hij zit nog steeds in goede konditie.

Na het overbrengen naar een tuinvolière, ontpopte deze tangara zich tot een luidruchtige en nieuwsgierige vogel. Allerlei nieuw aangebrachte of achtergelaten voorwerpen (zoals nestkastjes en voederschaaltjes), en nieuwe soorten voedsel worden onder luide schreeuwgeluidjes en met een heen-en-weer slaande staart, nauwkeurig onderzocht en eventueel beproefd. Deze luidruchtige manier om iets te onderzoeken, is typisch eigen aan deze tangarasoort. De meeste soorten zijn wel opgewonden als er een verandering wordt aangebracht in hun omgeving, en ze geven dit dan ook wel te kennen door hun horizontaal over-en-weer knippende staart (wat typisch is voor de meeste tangarasoorten), maar met hun waarschuwingskreetjes zijn ze niet opvallend luidruchtig, en de veelkleurentangara klinkt er echt wel duidelijk bovenuit. Ook als er iets ongewoons gebeurt rond de volière (bv. als er een kat in de buurt komt), wordt gans de volière door mijn veelkleurentangara op stelten gezet en dringen de waarschuwingskreten door tot in de huiskamer. Een veelkleurentangara wordt ook dikwijls gevaarlijk, als men aan een gemengde groep van rustig samenlevende tangara's een nieuw exemplaar wil toevoegen. Na de aanvankelijke opwinding, teweeggebracht door het inbrengen van de nieuwe vogel, kalmeren de meeste soorten vlug. Maar de veelkleurentangara blijft dikwijls een ver-

woede vechtersbaas te zijn, die de nieuwbijgekomen vogel werkelijk niet met rust kan laten. En na een paar wilde achtervolgingen, komt het soms tot nijdige vechtpartijen. Een zekere wreveligheid ten opzichte van pas ingebrachte tangara's, heb ik ook een paar keer bij veelkleurentangara's bij andere liefhebbers kunnen waarnemen.

Volgens J. Delacour zou de veelkleurentangara in Frankrijk reeds in volièremilieu gekweekt zijn, maar nergens vindt men ook maar iets beschreven over eventuele broedresultaten met deze tangara's. Bij mevr. Y. Claesens-Claes, uit Heusden (Limburg, België) werden in 1969 en 1970 uit een kruising tussen een veelkleurentangara (man; *T. fastuosa*) en een druppeltangara (pop; *T. guttata*);

jongen grootgebracht uit 3 nesten met 2 eitjes. Een der pas uitgevlogen jongen van het eerste nest verongelukte echter. Dit broedresultaat is gedeeltelijk beschreven in het Belgische maandblad „De Witte Spreeuwen” (nr. 2, 1970). Deze uitzonderlijke resultaten werden verkregen na het toevallig samenbrengen van beide vogels in een kistkool van 120 x 80 x 60 cm³. Het nestje werd met droog gras in een metalen kanariënestje gemaakt. De jongen werden vooral grootgebracht met verse miereneitjes, spinnen en allerlei vruchten. Dit merkwaardige broedresultaat bewijst dat bepaalde tangarasoorten, gestimuleerd door hun broeddrift, ook onder enigszins abnormale omstandigheden met succes tot broeden overgaan.

DIERENPARK

WASSENAAR

**Bezoekt thans het Dierenpark Wassenaar waar u 's-werelds
grootste vogelcollectie kunt bewonderen.**

In o.a. de Louisehal en Paradijshal zijn temidden van een schitterende
plantenweelde 's-werelds meest zeldzame vogels ondergebracht en
werden ook unieke broedresultaten behaald.

Naast de vogels kunt u ook de uitgebreide collectie apen en roof-
dieren bewonderen. Voorts worden er voorstellingen gegeven met
zeeolifanten, roofdieren en jonge mensapen.

Ruime parkeerterreinen, gezellig café-restaurant, grote veilige speeltuin. Voor
gezelschappen bestaat de mogelijkheid een aantrekkelijke korting te verkrijgen.
Dierenpark Wassenaar is gelegen 4 kilometer buiten het centrum van Den Haag,
aan de hoofdweg naar Amsterdam.

DIERENPARK WASSENAAR

RIJKSSTRAATWEG 667 - WASSENAAR - TEL. 01751 - 8691

Dit Engelse preparaat, dat met het
zaad of voeder wordt vermengd,
verbetert enorm de algemene con-
ditie van al uw vogels. Betere
broeduitkomsten, snelle en mooie
bevedering, vooral na de rui.

Voorkomt nervositeit, veren pikken
en bloedarmoede. Bevordert de
zang van alle zangvogels!

Verpakkingen f 1,20, f 3,10 en
f 11,05 bij uw dierenspecialzaak.
Gratis PYM-folder: N.M.I. - afd. OV,
postbus 40. Lunteren.

404

Een volkomen veilig en
gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten
In huizen, hokken,
kooien, manden etc.

**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

DE BRUINOOR- PARKIET

A. Rutgers

Nu de invoer van Australische parkieten praktisch geheel tot stilstand is gekomen en de liefhebbers aangewezen zijn op vogels, die gefokt zijn in volièras, begint de belangstelling voor de Zuidamerikaanse papegaaiachtigen te groeien en hoewel het bekend is dat met deze vogels minder gemakkelijk broedresultaten behaald kunnen worden, is dit juist voor de ware liefhebber een stimulans het eens met hen te gaan proberen. Trouwens, de laatste jaren zijn er in binnen- en buitenland toch ook berichten van geslaagde experimenten bekend geworden. Bij de meeste vogels is het een kwestie van geduld. Menig paartje heeft een paar jaar nodig om zich aan te passen aan het nieuwe verblijf. Pas in het derde of vierde jaar begint het zich geheel op zijn gemak te voelen en krijgt het belangstelling voor de broedkast. Maar ook dan nog kan deze belangstelling eerst nog resulteren in een paar onbevruchte eieren en zo heeft men weer een broedseizoen zonder successen achter de rug. Maar de aanhouder wint en het geduld en de goede verzorging worden eindelijk beloond en als men trots de jonge vogels in de volière kan laten zien, is meteen ook bij andere liefhebbers de wens geboren deze vogels te bezitten.

Bruinoor-parkieten komen uit het zuidoostelijk deel van Brazilië. Ze behoren tot een zeer uitgebreid geslacht **Pyrrhura** en hun rasnaam luidt: **frontalis** en is ontleend aan hun kenmerk, de voorhoofdstreep. In iedere taal is weer aan een ander kenmerk aandacht geschonken, in het Nederlands ligt de nadruk op de bruine oorstreep, terwijl ook in het Duits de algemeen geldende naam **Braunohrsittich** is, maar ook wel **Rotbauchsittich** in oudere literatuur wordt gevonden, aan welk kenmerk de Engelsen hebben vastgehouden in hun naam: **Red-bellied Conure**. De Fransen houden het weer op de voorhoofdsband en doopten hem **Perruche à bandeau**. Voor liefhebbers, die in oude boeken over deze vogels gegevens willen opzoeken is het goed dat ze ook de vroegere wetenschappelijke naam kennen, die ook bij Neunzing nog werd gebruikt: **Pyrrhura** (ook wel **Psittacus**) **vittatus**. De twee onderrassen, die respectievelijk in het westelijk gedeelte van Minas Geraes, in San Paulo, Parana en Rio Grande do Sul, — de **P. frontalis kriegii** —, en in Paraguay en in het oostelijk deel van Salta, — **P. frontalis chiripepe** —, zijn aangetroffen en die slechts in geringe kleurverschillen van de speciesvorm afwijken, maakte het nodig de rasnaam te verdubbelen, zodat deze luidt: **Pyrrhura**

frontalis frontalis (Vieillot). Vieillot was de eerste ornitholoog, die deze vogels in 1817 beschreef onder de naam **Psittacus frontalis**. Indien deze naam thans nóg zou gelden stond zijn naam niet tussen haakjes vermeld, nu echter een andere geslachtsnaam wordt gebruikt, wordt ter ere van het feit dat hij de vogel het eerst beschreven heeft, zijn naam tussen haakjes vermeld. Ik wijd hier nu even over uit, omdat het hierdoor voor iedereen mogelijk wordt te begrijpen waarom zo'n naam wel of niet tussen haakjes wordt gezet. Deze vogels zijn 27 cm lang en hebben een taps toelopende staart van 13 cm lengte. Een kleurbeschrijving kan gevoeglijk worden weggelaten daar de plaat de vogels erg goed weergeeft. Het is niet mogelijk een man van een pop te onderscheiden en als men uit een groot aantal vogels een paartje moet samenstellen zou men dus op goed geluk af vogels moeten kiezen, die in kopvorm en kleurdiepte zoveel mogelijk van elkaar verschillen. Maar ook in dit geval is geen zekerheid te verkrijgen, want jonge vogels zijn doorgaans ook wat matter van kleur. Als men een paar heeft uitgezocht moet men ze belist niet in een kooi onderbrengen, maar ze eerst enige tijd in een volièrè laten rondvliegen. Het zijn trouwens ook niet zulke geschikte vogels voor de huiskamer, daar hun stemgeluid nogal schel is. Daar ze niet vechtlustig van aard zijn, kan men ze wel met andere grote parkieten samen houden en ze komen dan vrij vlug tot rust en worden zelfs vrij tam. Men heeft dan ook voldoende gelegenheid de vogels te observeren en aan de gedragingen is gauw genoeg vast te stellen of men exemplaren van verschillend geslacht heeft. In de vrije natuur heeft men de vogels gade-geslagen op maïsvelden, waar ze nógal wat schade plegen aan te richten, maar ook in de boomtoppen in het oerwoud. Daar deden ze zich te goed aan allerlei zaden, vruchten en bladknoppen. Behalve het normale zaadmengsel voor de grote parkieten moet men ze ter afwisseling en als aanvulling op het menu wat rijpende maïskolven of geweekte maïs geven en tal van vruchten en groenvoer. Verse wilgentwijgen mogen ook niet ontbreken. Geweekte maïs en in melk geweekt brood bewijzen verder goede diensten in de broedtijd.

Er zijn vrij veel berichten te vinden over geslaagde broedsels, zowel in een broedkooi als in een kleine volièrè. Nog voordat de eerste broedresultaten van de Bruinoor-parkieten vermeld werden in 1924, slaagde Madame Lécallier er in 1919 en 1920 in een kruising tot stand te brengen tussen een man **Witoor-parkiet** en een pop **Bruinoor-parkiet**. Maar al eerder vermeldde **Die Gefiederte Welt** deze kruising, nl. in 1890. De Witoor-parkiet is slechts 23 cm groot, de bastaarden waren intermediair van formaat. Ook kwam de omgekeerde kruising tot stand. In 26 dagen broedt de pop haar 2—4 eieren uit. Het nestblok moet een diameter van 20 cm hebben en een vlieggat van 5 cm. Heeft men een paartje bijzonder rustige vogels, dan kan men ze ook wel in een kooi onderbrengen met een lengte van tenminste 60 cm. Men moet dan aan de buitenkant het broedblok aanbrenge, aangezien het anders te veel ruimte inneemt.

Hoewel in alle berichten over deze vogels melding gemaakt wordt van het vreedzame samenleven met andere vogels van gelijke grootte, zou ik hier toch niet te veel op willen vertrouwen. De gedragingen van vogels in de broedtijd wijzen erop dat de man meestal agressief wordt en alle vogels die in de buurt van het nestblok komen fel wegjaagt. Het is dan ook veel veiliger een broedpaar een eigen volièrè ter beschikking te stellen. Hoewel de vogels sterk zijn, en ook bij vorst in de volièrè kunnen blijven, verdient het toch aanbeveling het nachthok 's winters met een paar warmtelampen te verwarmen.

Bruinoor-parkieten munten niet uit in bonte kleurenpracht, maar als volièrevogel boeien ze door hun levendigheid en tamheid. Ze komen een lekkernij uit de hand halen als ze enige tijd aan de verzorger gewend zijn. Ze klauteren graag in takken en twijgen, maar op een eigenaardige trage manier. Ik heb nooit gehoord dat ze woorden kunnen leren naspreken.

DE KALA-BUULBUUL

In 1967 is u in „Onze Vogels” (pag. 416) uitvoerig verteld over de koetlang die ook wel geelbuik- of (beter) goudbuik-buulbuul wordt genoemd. Deze *pycnonotus cafer aurigaster* is nauw verwant aan de held van dit verhaal, de kala-buulbuul, die de wetenschappelijke naam *pycnonotus cafer cafer* draagt. Soms wordt deze vogel ook wel roodbuik-buulbuul genoemd, maar eigenlijk is dat niet helemaal correct, want alleen de onderstaartdekveren zijn rood. Vandaar dat „roodaars”- of „roodanus”-buulbuul beter zou zijn. Maar enfin, de heer Shakespeare zei het immers al: „What's in a name?” En nu we toch bij de Engelsen zijn: deze hebben een betere naam, namelijk red-vented bulbul, want bij de vogels is de „vent” de anus.

Van de kala-buulbuul kent men diverse ondersoorten (naar ik meen, een stuk of negen), maar de nominaatvorm komt voor op het eiland Ceylon, waar het een heel gewone verschijning is. In vrijwel alle parken en tuinen huist een paartje en zelfs heb ik ze

wel gezien in de buitenwijken van Colombo. Heel wat Ceylonezen plaatsen voedertafels in de tuin en de kala's zijn er geregeld trouwe bezoekers. (De singalezen noemen deze vogel kondaya, de Tamil kent ze als Kondayklaran.) De lengte van snavelpunt tot staart-einde is ongeveer 21 cm, wat overeenkomt met de grootte van de koperwiek, onze kleinste lijster, die in de wintermaanden, vaak in gezelschap van kramsvogels, in grote zwermen ons land met een bezoek vereert. In vrijwel alle vogelboeken staat vermeld „dat mannetje en vrouwtje vrijwel identiek zijn”, maar een anonieme auteur laat in „Onze Vogels” van december 1967 op bladzijde 706 een ander geluid horen. Hij schrijft (ik kom later nog op dit artikeltje terug): „Bij mijn vogels is de man duidelijk groter dan de pop. Bij de man loopt het effen zwart van de kop door tot op de rug, bij de pop slechts tot boven in de nek.” Het signalement is voorts: de kuif, kop, keel en kin zijn zwart; voor het overige is het lichaam gro-

tendeels grijsbruin. De stuit is wit, wat vooral opvalt als de vogel opvliegt. De staart is zwart, maar eindigt in een smalle witte eindzoom. De naam dankt de vogel — het werd reeds vermeld — aan de vermiljoenkleurige onderstaartdekveren.

In de vrije natuur is het mannetje zeer agressief tegenover soortgenoten en een tuin moet dan ook wel flinke afmetingen hebben, willen er meerdere paartjes in huizen. Wee degene, die op andermans territorium komt: het is onmiddellijk knokken geblazen. Zo'n vechtpartijtje gaat dan gepaard met veel gepiep en geschreeuw. Ook bij dreigend gevaar laten de vogels dikwijls rauwe kreten horen, die men op grote afstand zelfs kan beluisteren. Overigens is de zang van de heertjes erg opgewekt en klinkt buitengewoon melodieus.

In de dichte bossen zal men de kala's tevergeefs zoeken en ook niet in bergachtig terrein op hoogten van meer dan 2000 meter.

Het voedsel van de kondaya's bestaat uit diverse soorten fruit, bessen enz., alsmede heel wat insecten, die ze voor de snavel krijgen. Het foerageren geschiedt doorgaans niet op grote hoogte; veelal in laag geboomte, struikgewas of op de grond.

Broedgewoonten

Op Ceylon nestelen de „Indische buulbuuls” vrijwel het gehele jaar als de weersomstandigheden gunstig zijn. De „drukste” broedmaanden zijn echter maart, april en mei, alsmede juli tot en met september. Voor de paarvorming wordt er druk gebaltst, waaraan beide partners deelnemen. Het mannetje zet al zijn veren uit en „showt” vooral met zijn fraaie onderstaart, die af en toe hel oplicht. Is madame tot een paring bereid, dan legt zij de kuif plat op het kopje en neemt een ineengedrongen houding aan, waarbij ze de vleugels wat laat hangen. (Het lijkt wel iets op een vrouwtjesmus, die om een paring „vraagt”.) De kala kwettert echter meer, terwijl een mus allerlei piepende geluidjes laat horen.

De nestbouw is vaak erg verschillend. Nu eens wordt een los bouwsel aangebracht in een takvork van een struik en is zichtbaar op meters afstand, dan weer is het een keurige nap, erg diep, die doet denken aan het

verborgen nest van onze spotvogel. De bouwstoffen bestaan uit droge grassen, worteldraadjes, bladnerven en dergelijke, van binnen gevoerd met fijner plantaardig materiaal en vaak is het geheel omweven met spinrag. Ook zijn bouwsels gevonden, die zó ijl waren, dat men de eitjes er doorheen kon zien liggen. Zowel het bouwen als de bebroeding komt voor rekening van man en pop. De kleur van de twee of drie eitjes is buitengewoon variabel, nu eens roze, roomkleurig of zandkleurig, soms zelfs steenrood (waarschijnlijk erythristisch), met roodbruine of donkergrijze vlekken en vlekjes. De jongen worden na circa twaalf dagen geboren en voornamelijk grootgebracht met dierlijke eierrij. De groei verloopt erg snel, want dikwijls kan het kroost al na een eendere periode het nest verlaten.

In de volière

De meeste vogelboeken zijn het er over eens, dat men de kala's niet met andere kleinere vogels samen kan houden in een vogelverblijf. Maar het artikel, dat ik al noemde in de aanvang van dit stukje, schrijft héél iets anders. „De vogels, die ik bezit, reageren wel heel anders dan zo hier en daar beschreven wordt. Nooit heb ik echter bij de buulbuuls ook maar iets van agressiviteit gemerkt tegen enige andere vogel, waarvan er ook meerdere in die tijd hebben gebroed en jongen grootgebracht.”

Als voeding vermeldt deze schrijver: „De voeding bestond uit universeelvoer, fruit (appel, banaan) en zo nu en dan wat meelwormen. Tijdens de broed- en opfokperiode werd dit menu uitgebreid met in melk geweekt brood en nu hebben ze volop meelwormen (250 gr. per week).”

Tenslotte nog even een bijzonderheid, die Rutgers vermeldt in zijn encyclopedie: „De vechtlust heeft de vogels bij de inboorlingen populair gemaakt, die ze voor vechten africhten, waarbij weddenschappen worden afgesloten.” Waarschijnlijk doelt de heer Rutgers hier op de in India levende subspecies, want op Ceylon heb ik dit niet gezien en heb ik er daar ook nooit over gehoord.

Is er al een storiëtje geschreven in de serie „Mijn kweek met...” over de kala buulbuul?

VERENIGINGSBESTUREN!

Kan ook uw vereniging geld gebruiken?
Houd dan een tegelverkoop-actie!

Bestel bij ons wand-tegels met vogel-afbeeldingen in meerdere kleuren (handwerk) met of zonder thermometer, eventueel met opdruk van uw verenigingsnaam etc. Ook pracht JUBILEUMGESCHENK Vraag vandaag nog model-tegel met prijs.

Kunstdrukkerij PALET - Den Haag
Swanenburgstraat 46 - Tel. 070 - 67 59 89
Postbus 3611

Amerik. elektr. broedmachientje voor 18 kwartel-eitjes of andere, met handleiding.

f. 28.-

Incl. BTW
franko remb.
Vele dankbetu-
gingen.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - Valk Bouwmanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

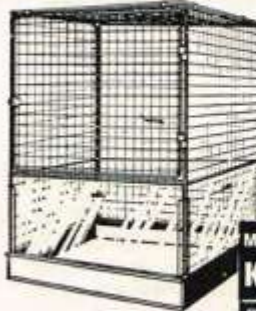
**W. RUPPE
VAN DER VOORT**

NIEUW! PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Rocstvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp s.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 52 TE ALKMAAR

BON

Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Naam:

Adres:

Plaats:

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden Tropische Vogels
Austr. Prachtvinken
Spreeuwen - Kardinalen
grote en kleine Parkieten
Duiven - Kwartels - Fazanten
Kanaries - Papegaaien etc.

Vogelhandel „Benny Slogers”
Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telefoon 05478 - 6 82
's Zondags tot 2 uur.

RED-FOOD

voor rode kleurkweek

GECO Ottostraat 5 VENLO

DE GRASPARKIET

THEORIE VOOR DE SPECIAALKWEKER

A. B. J. Braam

In ons vorig artikel bespraken wij de geslachtsgebonden vererving.

Daar wij bij de grasparkieten meerdere geslachtsgebonden factoren kennen, vergt deze vererving meer aandacht, vooral daar de onderlinge koppelingen van verschillende factoren die op het geslachtschromosoom zetelen ons vaak een geheel andere uitkomst geven, als wanneer men hen aan normaal koppelt.

De voorzover bekende geslachtsgebonden factoren bij de grasparkieten zijn de ino's, dit zijn de albino's, de lutino's, en de citroenalbino's, deze laatste zijn albino's met de geelmaskerfaktor, de benaming citroenalbino is m.i. niet juist, daar zij niet een citroengele kleur hebben, maar een kleur gelijk een biljartbal, de naam ivoor lijkt mij dan ook veel geschikter.

Dan zijn er nog de opalines in alle bestaande kleuren, de cinamons eveneens in alle bestaande kleuren. De leiblauwe, die praktisch niet in ons land voorkomt, en de lacewing, die de laatste tijd hoe langer hoe meer in de belangstelling komt. Helaas is deze laatste nog niet opgenomen in de standaard, wij hopen echter dat dit niet lang meer op zich laat wachten, daar wij van mening zijn, dat de liefhebber een richtlijn nodig heeft, voor de verbetering van deze variatie, die in de toekomst beslist veel aanhang zal krijgen. Technische commissie bedenk u niet te lang, voor alleer deze mooie variëteit van het tooneel verdwijnt.

Al deze genoemde variëteiten vererven geslachtsgebonden, wat wil zeggen, dat hun kenmerken zetelen op het x geslachtschromosoom.

Wij weten dat uit geslachtsgebonden vaders, gekoppeld aan normaal, de hieruit geboren dochters allen ook geslachtsgebonden zijn. Bij een koppeling geslachtsgebonden x geslachtsgebonden zullen echter niet altijd de dochters het uiterlijk hebben van de vader, zie hier een voorbeeld, een koppeling albino man x lutino pop geven in dit geval geen albino poppen, doch alle jongen hieruit zijn lu-

tino, deze zijn echter allen split voor albino (ook de poppen), onderling gekoppeld geven deze wel albino's, en wel 25% homozygoten (fokzuivere) albino's, 25% fokzuivere lutino's en 50% heterozygoten oftewel niet fokzuivere lutino's, deze 50% zijn alle weer split voor albino.

Zo ziet u dat uit een koppeling albino x lutino géén albino's geboren kunnen worden, doch uit een koppeling lutino x lutino wel.

Een bewijs dat het wel degelijk noodzakelijk is, voldoende kennis te bezitten van de vereringsregels.

Voor zover men de vererving nog niet meester is, kan men aannemen, dat vogels met de minste verliesfactoren, dominant zijn ten opzichte van hen die meerdere verliesfactoren hebben.

Dat een koppeling albino x lutino verwarrend werkt, komt alleen doordat de inofaktor alleen het pigment maskeert (overdekt) de gele vetstofkleur (het lipochroom) wordt niet gemaskeerd, zodat deze steeds zichtbaar blijft in welke stadia deze ook aanwezig mag zijn.

Doordat de lutino pop, slechts alleen de blauwfaktor mist, en de albino man de blauw én de geelfaktor, domineerden (overheersten) de pop, zodat alle jongen hieruit uiterlijk lutino zijn, die alle echter hetherogeen (split) zijn voor albino.

Daar wij de volgende keer de autosoomchromosomen gaan behandelen, zullen wij eerst de geslachtsgebonden symbolen weergeven.

cinamon pop $\frac{Xcin}{Y}$	cinamon man $\frac{Xcin}{X}$
opaline pop $\frac{Xop}{Y}$	opaline man $\frac{Xop}{Xop}$
ino pop $\frac{Xino}{Y}$	ino man $\frac{Xino}{Xino}$
lacewing pop $\frac{Xlw}{Y}$	lacewing man $\frac{Xlw}{Xlw}$
Leiblauwe pop $\frac{Xsl}{Y}$	Leiblauwe man $\frac{Xsl}{Xsl}$

De lutino's, ivoor, of albino's worden alle met hetzelfde symbool ino aangegeven. Hun uiterlijk bepaalt alleen de faktor die op autosoomchromosomen no 1 zetelt. Is deze groen, dan zien wij een lutino, is deze blauw, dan

zien wij een albino, is deze blauw waar het geel lipochroom niet geheel uit verdrongen is, o.a. bij geelmaskers, dan zien wij een ivoor of de zgn. citroenalbino's.

tot de volgende keer

A. P. van Gils
Oranjeplein 21 Goirle (Holland)
Telefoon 04247 - 15 79
Vogel- en Dierengroothandel

Napoleons	6,— p.p.	Roodmussen poppen	4,— p.st.	O.A. Bandvinkjes	7,50 p.p.
Blauwfazantjes	7,30 p.p.	Wevers, niet op kleur	8,— p.p.	Strepengorsen	12,— p.p.
Bandvinkjes	7,50 p.p.	Rode Kardinalen	22,50 p.st.	Geelstuit Edelzangers	10,— p.p.
Oranjeakskjes	8,— p.p.	Roodkuijkardinalen	20,— p.st.	Edelzangers	9,— p.p.
Blauwgrize roodstaartjes	8,50 p.p.	Indigovinken	15,— p.st.	Staalvinkjes	8,— p.p.
Ekstertjes	6,60 p.p.	Lazulievinken	20,— p.st.	Vuurvinkjes	8,— p.p.
Bronzemantjes	7,50 p.p.	Diamantduifjes	15,— p.st.	Strepen Edelzangers	10,— p.p.
Japane meeuwtjes	7,50 p.p.	Schubbeduifjes	20,— p.p.	Dom. Widahs N.O. KL	9,— p.p.
Goudbuikjes	8,50 p.p.	Seenduijjes	20,— p.p.	Groene tijgervinkjes	17,50 p.p.
Edelzangers	8,50 p.p.	Zilverdiamantduifjes	30,— p.p.	Jacarinevinkjes	15,— p.p.
Mozambiquesijsjes	9,— p.p.	Brillantduifjes	100,— p.p.	Witkopnonnen	8,50 p.p.
Eurora astrildes	15,— p.p.	Kanariepoppen	7,— p.st.	Zwartkopnonnen	8,50 p.p.
Zebra vinkjes, grijs	8,— p.p.	Kanariemannen	17,50 p.st.	Driekleurnonnen	7,50 p.p.
Witte Zebra vinkjes	9,— p.p.	Diamantvinken	45,— p.p.	Indische nonpareils	15,— p.p.
Tijgervinkjes	6,— p.p.	Soitsstaart amadines	35,— p.p.	Zilverbekjes	6,— p.p.
Muskaatvinkjes	6,— p.p.	Gordelgrasvinken	35,— p.p.	Bruinkop Ortelanen	5,— p.st.
Loodbekjes	6,— p.p.	Cerus amadines	35,— p.p.	Witte Rijstvogels	45,— p.p.
Zwartkop Ortelanen	10,— p.p.	Gouldamadines roodkop	65,— p.p.	Bayawevers	7,50 p.p.
Grijze Rijstvogels	10,— p.p.	Zwartkop gouds	95,— p.p.	Middelbeo's	60,— p.st.
Chin. Tijgervinkjes	8,— p.p.	Roodkop pap. amadines	125,— p.p.	Rose Spreeuwen	20,— p.st.
Pagoda Spreeuwen	12,50 p.st.	Driekleur pap. amadines	45,— p.p.	Staalblauwe Troepialen	30,— p.st.
Eksterspreeuwen	12,50 p.st.	Bruinborst Rietvinken	55,— p.p.	Geelkop Troepialen	30,— p.p.
Oeverspreeuwen	12,50 p.st.	Binchonow astrildes	45,— p.p.	Baardvogels	op aanvraag
Hirtenspreeuwen	12,50 p.st.	Taugelastrildes	7,— p.p.	Brillenvogeltjes	20,— p.p.
Purper Glansspreeuwen	17,50 p.st.	Oost-Afrikaanse		Oranjebuik bloemvogel	25,— p.p.
Himalayasijsjes	20,— p.st.	Blauwfazantjes	8,50 p.p.	Blauwe Honingzuigers	40,— p.p.
				Shamaliesters	55,— p.st.
				Goudvoorhoofd	
				bladvogels	35,— p.st.
				Chin. Dwergkwartels	10,— p.p.
				Zilver Chin. kwartels	15,— p.p.
				Issabel Chin. kwartels	20,— p.p.
				Japane kwartels	10,— p.p.
				Witte Japanse kwartels	20,— p.p.
				Deensbonte parkieten	8,50 p.p.
				Lutino en albino	8,50 p.p.
				Grasparkieten	7,50 p.p.

Verzending onder rembours. Kistjes tegen kostprijs.

Wederverkopers, prijs op aanvraag. Zondags tot 2 uur geopend.

Wij vragen Australische en andere soorten vogels.

HET ORIGINIELE

natuurlijke pigmento
 liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Met is het niet te overtreffen Italiaanse product, gebruikt door kwekers in de gehele wereld, dat honderden imitaties op de markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HET IS EEN PRODUCT GEGARANDEERD DOOR HET MEER ENGA - UOON (ITALI)

VOGELLIEFHEBBERS: Wij kunnen u nu of later weer aanbieden als volgt: Jonge Tamme Beo's, leren goed spreken! Dwergduifjes, Gaaien, Arg. Wilde Kanaries, Astrildes, Magelaan Sijsjes, Wevers, Staalvinken, Saffraanvinken, Wida's, Kardinalen, Witborst-Rallen, Tangara's, Cubavinken, Baardvogels, Mynahs, Kwartels, Parkieten, Tamme Papegaaien, Bulbuls, Brillievogels, Drongoes, Honingzuigers, Bladvogels, Zonnevogels, Nectarvogels, Pitta's en vele andere soorten vogels uit alle werelddelen! Elke week nieuwe import! Leuke Tamme Eekhoortjes, zitten op hand en schouder, iets apart! Vele soorten kleine Zoogdieren, Terrarium-dieren. Alle soorten kooien, voeders, zaden, vogelboeken enz. enz.

Bezoekt ons eens in uw vakantie!
 Grote parkeerruimte!
 Wij verzenden door het gehele land!
 U weet het al jaren, voor iets aparts naar:
AVIMEX - Import-Export - Amersfoort
Soesterweg 224 - Telef. (03490) 31217
 Geopend elke dag van 10-6 uur, 's Zondags gesloten en 's Woensdags na 13 uur gesloten.

DE EIEN EN HET NEST VAN DE KIEVIT

J. Lettinga

De fel begeerde buit; een prachtige broed.

Als in het voorjaar de eerste Kieviten terugkeren begint het hart van de eierzouker sneller te slaan. Dit gebeurt als regel in februari, en er volgen nog vele gure dagen voordat de eieren er zijn. Midden maart kan men het eerste Kievitseï verwachten; hoewel dit afhankelijk van het weer is. En als het dan gevonden is, dan is dat een teken voor de zoekers dat het weer zover is. Velen zijn echter voor die tijd het land ook al eens door geweest, want de kans zit er in nietwaar? De eerste tochten vind je in de regel niets. Toch kom je thuis met een grote schat. Wat is er mooier dan 's morgens door het stille land te lopen met allerlei vogels om je heen. Kieviten voeren hun baltsvlucht uit.

Voedselzoekende grutto's en tureluurs; de prachtige kempfanen en de stille watersnip langs de slootkanten. En niet te vergeten de scholeksters, die dan al ijverig zitten te „broeden“ en een enorm kabaal maken. Hun eerste ei kan je pas tegen het einde van de raaptijd verwachten, maar wat zijn we als schooljongens vaak op de plek afgerend waar de vogel zat.

En dan tref je het op zekere morgen dat je een Kievitseï vindt. Er gaat een schok door je heen. Je ziet het broze fijngespikkelde eitje in een kuiltje liggen, dat hier en daar met een strootje

bekleed is. Het eerste ei dat ik dit jaar vond lag trouwens zonder een enkel strootje op een oude plak koeiemest. U hebt nu natuurlijk wel begrepen dat een Kievit weinig werk van zijn nest maakt. Het is een kuiltje in de grond, waarin enkele strootjes liggen. Rond het eigenlijke nest heeft de Kievit vaak „speelnesten“. Dit zijn kuiltjes zonder bekleding. Als het legsel voltallig is, liggen er echter meer strootjes in het nest, zodat, naarmate de broedtijd vordert het nest soms helemaal bekleed is.

Een voltallig legsel bestaat uit vier eieren, die met de punt naar elkaar toe liggen, een broed zoals de eierzoukers het noemen. De eieren hebben ongeveer de vorm van een priktol. Ze zijn erg verschillend van kleur, van donkerbruin tot lichtgroen als grondkleur, met zwartbruine vlekken. Een concentratie van vlekken vindt men in een krans rond de stompe pool.

De afmetingen van deze nogal doffe eieren zijn gemiddeld 45 x 33 mm. Vindt u echter eieren die lichtgroen zijn, roodbruin gevlekt en glanzend, dan zijn die van een tureluur. Vaak ligt er dan vlak in de buurt een Kievitsnest. Hoe dit kan?

Wel, een tureluur beschermt zijn nest niet door woeste schijnaanvallen, zoals het Kievitenmannetje doet. Legt een tureluur nu haar eieren

dichtbij een kievitsnest, dan wordt haar legsel ook door de kievit beschermd. Kieviten hebben een territorium dat fel verdedigd wordt tegen indringers, zoals meeuwen, kraaien en andere, vaak onschuldige, vogels. Hoewel koeien e.d. veelal met rust gelaten worden, beschermen kieviten hun nest bijzonder listig tegen mensen. Als men een nest nadert, vliegt de kievit luid roepend om de indringer heen, terwijl hij door een speciale vleugelslag zijn vleugels laat zoemen. Pas echter wel op dat de vogel u niet afleidt, want daar zijn ze goed in.

Soms vond ik wel kievitsnesten op ca. 10 meter van elkaar verwijderd, dit doet op het eerste gezicht twijfelen aan het territorium. Als men weet dat een kievit soms twee wijfjes heeft, wordt alles opeens duidelijk. Het territorium wordt namelijk alleen door het mannetje verdedigd. U kent allen ongetwijfeld dat prachtige schouwspel van duikelende en roepende kieviten.

De kievit nestelt in weilanden, op bouwlanden en de buitendijkse slikken.

Het zoeken naar de prachtig gecamoufleerde kievitseieren is een fascinerende sport. Ik spreek echter uit ervaring, wanneer ik zeg dat het soms moeilijk is om 's morgens om vijf uur het bed uit te gaan, de pols te pakken en de koude weilanden in te trekken. Men moet het ijs soms uit de

sloten slaan, voordat men erover kan springen. Dan kan men zelfs eieren vinden die bevroren zijn, zodat de schaal gebarsten is. Eieren in de sneeuw is ook geen zeldzaamheid. Voor meeuwen en kraaien is het dan een koud kunstje om de eieren op te sporen en te verslinden.

Een eierzoeeker ziet aan het gedrag van de vogels waar het nest ongeveer moet liggen. Men kan niet zomaar een stuk land gaan afzoeken; omdat de kans dan groot is dat men veel eieren niet ziet. Dit gebied is echter te groot om hier verder op in te gaan; maar ik kan u wel vertellen dat de regels die bij het eierzoeken te pas komen omvangrijker en boeiender zijn dan die van het voetbalspel. Het mooie van de zaak is dat de eierzoekers na de raaptijd fanatiek voor de rust van de broedende weidevogels zorgen. Dit is deels uit eigenbelang.

Er worden zelfs stokjes bij de nesten gezet, zodat de maaiende boeren deze kunnen mijden. Gaat men de raaptijd echter verkorten, dan zijn de jongen in de maaitijd allang op zoek naar hun kostje — het zijn immers nestvlinders — en worden onherroepelijk doodgemaaid. De kievit is een prachtige, vaak onberekenbare vogel, waardoor hij belaagd, bemind, en beschermd wordt. Niemand zou hem boven onze weilanden willen missen.

VOORDEELIG VOEDEN... Sluis

**VOORDEEL
VERPAKKINGEN
3500 GRAM**

Zelfde prima kwaliteit als in de kleine pakjes. Mengsels van zuivere, volkomen rijpe zaden in uitgebalanceerde verhouding. Konstante samenstelling.

Sluis zaden en Sluis Krachtvoerders met oxytetracycline, dat beschermt tegen infectieziekten!

VOER UW VOGELS

VLIEGENVANGERS (6)

Charles Everitt

Een volgende soort van de tirannen-vliegen-vangersfamilie die ik altijd heb bewonderd is de rode tiran.

Pyrocephalus rubinus. Er kunnen verscheidene rassen aangetroffen worden over een uitgestrekt gebied van het zuidwesten van de Verenigde Staten, via Mexico en Centraal Amerika tot in Guiana, Brazilië, Ecuador, Chili, Noord-Argentinië en Oost-Bolivia. Er is erg weinig verschil in de soorten onderling en dit bestaat voornamelijk uit een geringe afwijking wat betreft de afmeting, variërend van een lengte van ± 15 tot 16 cm en de wijze waarop de rode en zwarte markeringen verspreid zitten. De kroon en ondergedeelten van de volwassen man zijn violet, de oorveren, rugveren en staart zijn donker roodachtig tot zwart-bruin van kleur. De uiteinden van de binnenste veren en dekveren en het buitenste rietwerk van de buitenste staartveren zijn wit. Bij de pop is het bovengedeelte bleek roodachtig-bruin, het ondergedeelte wit en de borst en buik grijsachtig bruin gestreept. Er bestaan meer onderlinge verschillen bij de pop dan bij de man, want bij sommige is de kroon violetachtig getint, de keel wit, de borst van boven grijsachtig-bruin gestreept en verder rosevioletachtig. Bij een derde variant is de keel, borst en middengedeelte van de onderbuik wit, de borst fijn grijsachtig-bruin gestreept en de rest van het ondergedeelte zalmkleurig-rose. Het paartje dat ik had kwam uit Ecuador maar gedurende de tijd dat ik ze had, zaten ze in een kooi en zodoende was ik niet in de gelegen-

heid om hen in een meer natuurlijke omgeving te bestuderen. Ofschoon ze volledig rui en was bij de man geen enkel kleurverlies te bespeuren. Het was niet moeilijk om voedsel voor ze te vinden want ze hadden graag zacht voer en kort gesneden vlees; maar ze hadden eveneens regelmatig levend voer nodig.

De witkeelwaaiersstaartvliegenvanger

Rhipidura albicollis is wijd verspreid van het oosten van de Himalaya tot Birma en Maleisië. Ik heb deze vogels aangetroffen zowel in de Murree Heuvels in India als in het noorden van Maleisië en ofschoon er ondersoorten zijn waargenomen is het mij niet gelukt om beduidende verschillen te bespeuren. Toegegeven dat ik ze alleen in vlucht heb gezien in het wild en niet in de gelegenheid ben geweest om ze van dichtbij gade te slaan en verder was er een hiaat van tien jaar tussen de twee waarnemingen. Ze zijn ongeveer 20 cm lang waarvan de staart bijna de helft in beslag neemt. Ze zijn voornamelijk donkergrijs met zwarte kop, versierd met een fijne, witte wenkbrauwstreep. De vleugels zijn donkerbruin, de staart is donker met witte uiteinden, een opvallende witte keel en de rest van het ondergedeelte rookachtig bruin. Hun aanhoudende gedraai door de takken of van stokje naar stokje, onophoudelijk met de staart waaiërend en een lage toon uitbrengend zijn al met al redenen om ze tot aantrekkelijke vogels te maken, hetzij in de volière, ofwel in het wild of in een kooi.

Een drietal belangrijke formulieren

Wanneer u dit blad omslaat treft u een drietal belangrijke formulieren aan waarop wij gaarne uw gewaardeerde aandacht willen vestigen.

HET ENQUETEFORMULIER

De bedoeling van dit formulier is om te trachten wat meer exakte gegevens te verkrijgen over diverse facetten van onze liefhebberij. Ook voor de afdelingen lijken ons deze gegevens belangrijk te kunnen zijn. Wij verzoeken u dan ook allen dit formulier, waarvan de invulling weinig problemen zal opleveren, nauwkeurig te lezen en de betreffende hokjes zwart te maken c.q. de juiste cijfers in te vullen. Uw naam, adres en woonplaats behoeft u NIET in te vullen.

Na invulling wordt u vriendelijk verzocht dit formulier vóór 15 augustus a.s. in te leveren bij de sekretaris van uw afdeling.

Na verwerking van de cijfers zullen deze in dit blad worden gepubliceerd.

Voor uw medewerking danken wij u zeer.

BESTELFORMULIER KALENDERS

In het vorige nummer heeft u kunnen lezen dat het in onze bedoeling ligt om voor het komende jaar, 1972, een bijzonder fraaie vogelkalender uit te geven.

Reeds nu mochten wij daarop een groot aantal gunstige reacties ontvangen. Zoals u al weet komt EEN GULDEN per kalender ten bate van de afdelingskas. U heeft dus nu de kans om uw afdeling daadwerkelijk te steunen en tevens ook om door middel van deze kalender een verantwoorde propaganda te maken voor onze liefhebberij en onze organisatie.

Misschien kunt u ook uw familie, vrienden of kennissen eens verrassen door hen deze kalender cadeau te doen.

Laat ons kort zijn; vul vandaag nog het bestelformulier in en vergeet niet om dit en het verschuldigde bedrag vóór 15 september a.s. te doen toekomen aan uw afdelingspenningmeester.

De VASTGESTELDE VERKOOPSPRIJS IS f 3,50.

Verspreide leden en abonnees kunnen de kalender rechtstreeks op het bondsbureau bestellen door overmaking van f 3,50 op onze giro onder vermelding „kalender 1972". Ook zij dienen vóór 15 september a.s. de bestelling op te geven.

De kalenders zullen eind november, begin december 1971 aan de afdelingen worden verzonden.

RINGENBESTELLINGEN 1972

Het derde formuliertje is u wellicht bekend. Voor u belangrijke gegevens vindt u op de achterzijde daarvan alsmede op de daarop volgende pagina.

Wij verzoeken u met klem dit formuliertje vooral duidelijk in te vullen met vermelding van het goede kweeknummer. Dit kweeknummer vindt u op het adresbandje van dit blad.

Denk vooral ook aan een tijdige inlevering bij uw ringenkommissaris.

Enqueteformulier 1971

Gaarne vóór invulling eerst aandachtig lezen. Vermeld NIET uw naam, adres en woonplaats.

Mijn vogels zijn gehuisvest:

- Binnenshuis
- In een buitenverblijf
- In beide

Ik houd c.q. kweek in hoofdzaak:

- Zangkanaries
- Kleurkanaries
- Vorm- en postuurkanaries
- Wildzang
- Bastaarden
- Grasparkieten
- Agaporniden
- Grote parkieten
- Japanse meeuwen
- Zebravinken
- Grote tropen (kardinalen etc.)
- Kleine tropen
- Nectariden
- Duiven
- Kwartels
- Diverse soorten in gezelschap

WILDZANG

Tijdens het laatste kweekseizoen kweekte ik:

Aantal

- Vinken
- Putters
- Sijsjes
- Kneuen
- Niet genoemde wildzangvogels

TOTAAL

Tijdens het laatste kweekseizoen kweekte ik in totaal vogels.

GELIEVE DIT FORMULIER VÓÓR 15 SEPTEMBER A.S. IN TE LEVEREN BIJ UW AFDELINGSSECRETARIS.

VERSPREIDE LEDEN EN ABONNEES RECHTSTREEKS EN EVENEENS VÓÓR GENOEMDE DATUM AAN BONDSBUREAU, POSTBUS 74, BERGEN OP ZOOM.

De vóór 15 sept. 1971 bij uw ringencommissaris bestelde ringen zullen worden afgeleverd in het begin van januari 1972 mits uw ringencommissaris tijdig de bestellingen collectief op hem daartoe toegezonden verzamelstaten instuurt aan het bondsbureau.

Alleen voor ringen besteld vóór 15 sept. 1971 gelden gereduceerde prijzen — daarna worden de ringen 5 ct per stuk duurder terwijl niet voor tijdige levering kan worden ingestaan. De minimum afname is 25 ringen per maat, ook voor evt. nabestellingen.

In uw eigen belang wordt u verzocht tijdig en zoveel mogelijk alle ringen die u denkt nodig te hebben in één keer te bestellen.

Voor de verschillende maten, de prijzen en verdere condities wordt u verwezen naar de tekst op de achterzijde van het bestelformulier.

Een indicatie welke maat ring u kunt gebruiken voor de verschillende soorten vogels kunt u vinden in onderstaande lijst.

U dient er echter wel rekening mede te houden dat u de vogels zodanig moet ringen dat bij een volwassen vogel de ring langs normale weg niet meer van het pootje kan worden afgeschoven. Het kan dus wel eens zo zijn, bv. bij vogels met dunnere poten dan normaal voor dat soort, dat u met een kleinere maat ring moet ringen dan als indicatie wordt aangegeven.

2 mm:

Goudbuikjes, napoleons, oranjekaakjes, vuurvinkjes, St.-Helenafazantjes, teugelastrilden, tiggervinkjes, brillenvogeltjes, alle bastaarden uit bovengenoemde soorten onderling, alle soorten blauwfazantjes.

2,3 mm:

Aurora-, binzen-, druppel-, geschilderde, granaat-, kwartal-, melba-, patrijs-, ringel- en Wienerastrilden, blauwgrijs roodstaartje, grote en kleine Cubavink, Mozambiquesijs en edelzanger, zebravinken, ekstertjes, bronzeman-

netjes, loodbekjes, zilverbekjes, parelhalsmadine, muskaatvink, spitsstaart, masker, goud, ceres en alle papegaaiamadines, gordelgrasvink, staalvink, kapuzensijs en alle Amerikaanse sijzensoorten, Mex, nonpareil. Alle bastaarden uit bovengenoemde soorten onderling.

2,5 mm:

Bandvink, roodkopamadine, bruinborst-, witborst- en gele rietvink, Japanse meeuw, diamantvink. Alle bastaarden uit de soorten genoemd bij 2,3 en 2,5 mm.

2,9 mm:

Alle zang- en kleurkanaries, alle windzang (Europese vogels) en bastaarden uit kanarie x wildzang (Europese en bastaarden uit wildzang x wildzang), rode en grijze kroonvink, indigo-, regenboog-, saffraan-, en alariovink, tangara's (als rode, veelkleur, driekleur enz.).

3,5 mm:

Rijstvogels, Japanse en zilveeroornachtegaal, Schamalijsster, bulbuls en Norwich, Yorkshire en Lancashire kanaries.

4 mm:

Alle grasparkieten, alle kardinalen (rode, roodkop-, roodkuif- en groene kardinaal). Alle kleine exotische duifjes (diamant-, Peru-, rots-, vredes-, zebra- en zwartmaskerduifjes), Chinese dwergkwartels en harlekijnkwartels, grijskop, pagode, glansspreeuw. Alle neophemasoorten (bourks-, turquoise-, elegant-, splendidparkiet), dwergpapegaaitjes (o.a. blauwvleugels, groenstuit- en sclaterdwergpapegaaitjes). Coromandelkwartel.

4,5 mm:

Alle soorten agaporniden (personata, fisherie, roseicollis, taranta, enz.).

5,4 mm:

Valkparkiet, pruimekop- en roodrugparkiet, Stanley rosella en parelhalsbandduif, Cathari-naparkiet, Aymaraparkiet.

6 mm:

Dolksteekduif, Californische kuif- en Virginia-kwartel, rosella's, gr. Alexanderparkiet, muisparkiet, en princess of Wales parkiet, halsbandparkiet, goudvoorhoofd-parkiet en bruin-oorparkiet.

7 mm:

Austr. kuif- en bronsvleugelduiven.

8 mm:

Chukarpatrijzen.

10 mm:

Carolina- en mandarijneenden, goudfazanten.

12 mm:

Zilver-, bos-, Lady Amherst-, Nepal- en Swin-hoefazant. Alle grotere fazanten kunnen geringd worden met de

14 mm:

Hieronder vallen: konings-, bruinoor- en blauwoorfazant.

HET ROOD BORSTJE

Het roodborstje is zo algemeen bekend dat het als overbodig kan worden beschouwd dieper op het uiterlijk en de leefwijze van dit kwieke vogeltje in te gaan.

Maar in de winter van '67—'68 had ik een ontmoeting met het roodborstje, waarover ik iets wil vertellen.

Ik was met de uitbreiding van de volière bezig, waaraan nogal wat graafwerk te pas kwam. Een roodborst hield me bij het werk voortdurend gezelschap om te snoepen van de lekkernijen die de opgeworpen aarde kennelijk volop scheen te bevatten. Zo lang ik gewoon doorging met het werk, zonder bijzondere belangstelling te laten blijken, kwam het vogeltje zo dichtbij, dat ik bang was er op te zullen trappen, wat natuurlijk niet gebeurde. Toen schoot mij een t.v.-uitzending te binnen waarin werd getoond hoe een dame in haar tuin elke morgen een roodborstje uit de hand voederde en ik besloot te proberen met dit roodborstje hetzelfde te doen.

Voor dit doel haalde ik een potje meelwormen uit de volière en wachtte geduldig op de terugkomst van het vogeltje, want het was intussen in het tuintje van de burens verdwenen.

Het duurde niet lang of het verscheen weer op de rand van de schutting om vervolgens op de grond naar te strijken. Ik nam een meelworm en gooide die een paar meter van mij vandaan in de richting van het roodborstje. Het had hem spoedig te pakken en scheen hem bijzonder lekker te vinden. Met het kopje schuin keek het mij met z'n kraaloojjes aan alsof het wilde zeggen: ik lust er nog wel een. Die kreeg het ook, maar toen op 1 meter afstand. Ook deze werd met smaak verorberd. Nog 3 of 4 meelwormen, steeds op kortere afstand neergegoid, ondergingen hetzelfde lot en toen zat het vlak voor me.

Het moment was toen aangebroken te trachten

het roodborstje een meelworm uit de hand te doen aannemen.

Ik nam er een tussen mijn duim en vinger en hield deze de vogel voor. Het hipte zenuwachtig heen en weer onder het uiten van de bekende tsiek tsiek geluidjes. Onophoudelijk was het in beweging. Dan weer naderde het tot op 10 cm om op hetzelfde ogenblik weer schielijk weg te springen. Dat duurde zo enkele minuten en of het nu kwam doordat de honger niet zo erg meer knaagde of dat het zijn angst niet kon overwinnen of misschien maakte ik wel een plotselinge beweging, want plotseling vloog het op, verdween over de schutting en keerde niet weer terug. Teleurgesteld begaf ik me weer aan het werk. De volgende zaterdag zette ik de werkzaamheden in het tuintje voort en in de hoop dat het roodborstje me weer gezelschap zou houden nam ik de meelwormen alvast mee.

Ik hoefde niet lang te wachten. Al spoedig verscheen het brutaaltje op de rand van de schutting en vervolgens sprong het op een hoopje verse aarde, een paar meter bij mij vandaan. Deze keer zorgde ik dat het niet volgegeten was voor het binnen handbereik was. De eerste meelworm kwam op 1 meter afstand terecht, de volgende op 20 cm en de 3e hield ik in de hand. De eerste twee waren spoedig verdwenen, maar met de derde liep het niet zo vlot. Hetzelfde spelletje van de vorige keer herhaalde zich. Maar de begeerte naar de meelworm was sterk, want de vorige smaakte toch zo heerlijk. En plotseling gebeurde het. Snel als de weerlicht sprong het op me toe, ritste met een schichtige beweging van het kopje de lekkernij tussen m'n vingers vandaan en verdween ermee onder een bosje.

Ik had mijn doel bereikt en als beloning heb ik het roodborstje nog een aantal meelwormen toegeworpen.

Ten zeerste voldaan hervatte ik de arbeid.

DE BINSENASTRILDE (BATHILDA RUFICAUDA)

G. v. d. Watering

Engels: Star Finch, ook wel genoemd Red faced Finch en Red-tailed Finch.

Duits: Binsenastriid.

Frans: Diamant ruficauda of Diamant à queue rousse.

Verspreidingsgebied:

Noordelijk Australië. En in het Westen tot aan de Ashburton rivier en in het Oosten in het Noordelijk deel van New South Wales.

In bedoelde gebieden komen ze het meeste voor in de grasrijke gebieden van de waterstromen, alwaar ook veel riet voorkomt.

Bijzonderheden:

Alhoewel er verschillende soorten voorkomen met minimale verschillen zijn er twee soorten waarbij het verschil duidelijk zichtbaar is nl. de Binsenastriide met het grote en die met het kleine masker.

Toen ruim honderd jaar geleden de Binsenastriide in Europa werd ingevoerd zal wel niemand hebben kunnen vermoeden dat het houden en het kweken van deze prachtige vogels zo een grote vlucht zou nemen.

Aangezien men destijds blijkbaar vergeten heeft om het vogeltje ook een Nederlandse naam te geven zullen we genoeg moeten nemen met de Duitse naam.

Indien we echter het vogeltje in verhouding tot zijn kleuren een naam moesten geven zou deze heel wat beter klinken.

Leuk om te weten is ook het feit dat bij de

Binsenastriide het staartje korter is als de prachtig sluitende vleugels.

Daar het houden en kweken van Binsenastriiden voor de ervaren liefhebbers geen problemen meer oplevert, zal ik trachten om speciaal voor de beginners een overzicht te geven van de voornaamste punten die het houden en broeden van deze mooie vogels zal vereenvoudigen, waardoor naar ik hoop er nog meer belangstelling voor zal komen.

Het aanschaffen der vogels

Om de beginnende liefhebber veel narigheden te besparen volgen hieronder enkele voorname punten, waarmee hij (zij) bij de aankoop van deze vogels terdege rekening zal moeten houden.

- Koop nooit vogels tijdens hun ruiperiode aangezien verplaatsing tijdens de rui altijd gevaar oplevert.
- Let vooral op dat U geen vogels koopt welke bol of met gesloten ogen zitten. Bij aankoop van dergelijke vogels krijgt U alleen maar narigheid en ellende.
- Laat U geen vogels aanpraten waarvan de bevedering rond de aars nat of vuil is. Vogels met algehele verontreinigde bevedering komen ook voor aankoop niet in aanmerking.

In het kort komt het hierop neer, dat alleen in aanmerking komen jonge vogels waarvan de bevedering strak en glanzend is en welke heldere levendige ogen hebben.

De huisvesting

Deze stelt voor de Binsenastriide geen grote problemen aangezien ze zich zowel in een voliëre als in een broedkooi prima thuisvoelen. De ideale maat voor een dergelijke kooi is 1 meter breed, hoogte 60 cm en ca. 50 à 60 cm diep.

Alhoewel de Binsenastriid tot de sterkste vogels gerekend kan worden, waarbij infectieziekten zo goed als niet voorkomen, kunnen ze het in de wintermaanden niet zonder verwarming stellen, dit ondanks het feit dat sommige kwekers ze zonder verwarming laten overwinteren. Deze zijn echter meestal voorzien van zeer goed geïsoleerde en droge kooien.

De voeding

Om Uw vogels in een goede conditie te houden dient men er steeds van uit te gaan dat een variatie in het verstrekken van voedsel hierin een grote rol speelt.

Van groot belang is een goed zaadmengsel (volière zaad). Aangezien bedoeld mengsel echter meestal niet voorzien is van het zgn. Marokkaans wit en Jap. millet moet men deze zaden er nog aan toe voegen. Bedenk hierbij steeds dat men beter iets meer kan betalen voor een prima kwaliteit zaad, omdat men dan tenminste zeker weet dat hieraan geen oud zaad is toegevoegd. Oud zaad heeft nl. een slechte kiemkracht en bezit slechts in zeer verminderde mate de benodigde bestanddelen zoals vetten, koolhydraten, eiwitten en mineralen. Ook trosgierst, waarop de Binsenastriiden verzot zijn, moet 1 à 2 maal per week verstrekt worden.

De zo belangrijke vitaminen kunt U in de zomermaanden toedienen door het geven van halfrijpe onkruidzaden zoals Vogelmuur, Herderstasje enz.

Ook op halfrijpe graszaden zijn ze verzot.

Wees er echter op bedacht, dat in de zomermaanden door de fruit-, land- en tuinbouwbedrijven zeer veel vergif gebruikt wordt, waardoor hele gebieden ongeschikt zijn voor het zoeken naar onkruidzaden.

In de wintermaanden kunt U gekiemd zaad verstrekken hetgeen ook een groot vitaminegehalte heeft.

Ook zijn er tegenwoordig prima vitamine- en mineralenpreparaten in de handel verkrijgbaar, welke, mits op de voorgeschreven wijze toegediend, er voor zorgen dat Uw vogels in een prima conditie blijven.

Dagelijks vers drink- en badwater dragen ook hiertoe bij.

De broedperiode

Om met Binsenastriide successen te kunnen boeken bij het zelf groot brengen der jongen, zullen deze meestal twee jaar oud moeten zijn. Dit houdt echter niet in dat er het eerste jaar

geen resultaten behoeven te zijn.

Men kan dan nl. het Jap. meeuwtje als voedservogel inschakelen. De resultaten met bedoelde vogels zijn meestal prima.

Broeden of eieren laten leggen met Binsenastriide welke nog geen jaar oud zijn is beslist af te raden, hetgeen trouwens met alle vogels het geval is. In een broedkooi kan men een nestkastje hangen. Er zijn diverse modellen verkrijgbaar en bijna alle zijn bruikbaar. Als nestmateriaal kan men fijn droog gras, sisal, kokosvezels enz. geven, en voor afwerking van het nest kunnen veertjes gegeven worden. Ze leggen 3 tot 5 witte eitjes en de broedtijd bedraagt ca. 13 dagen. De eitjes worden grotendeels door het popje uitgebroed, want het mannetje neemt slechts af en toe de honneurs waar. Zodra er echter jongen zijn wordt het mannetje zeer actief en moet men er dan ook voor zorgen dat er eivoer aanwezig is. Aan te bevelen is om de vogels geruime tijd ervoor reeds aan het eivoer te wennen.

Levend voer moet men nu gaan verstrekken. In aanmerking hiervoor komen Enchytraëen, miereneieren, bladluizen, waterluizen en in kokend water gedompelde meelwormen.

Na ongeveer drie weken vliegen de jongen uit en men moet dan zorgen dat eventuele fontein- of zaadpotjesopeningen afgesloten zijn, daar de jongen hierdoor kunnen ontsnappen.

Het duurt vrij lang voor dat de jongen geheel op kleur zijn, doch de jonge mannen kan men vrij vroeg aan hun gezang herkennen.

Ook in een niet te druk bevolkte voliëre gaan ze gemakkelijk tot broeden over.

Indien men struiken in de voliëre heeft staan of bundels met hei opgehangen heeft, kan het voorkomen dat de Binsenastriiden hierin een vrijstaand nest maken.

Nestkastjes moeten er echter steeds beschikbaar zijn.

In Australië valt de broedtijd in de maanden september t/m januari en dit zijn ook de maanden dat er hier ten lande veel gebroed wordt. Vanzelfsprekend moet men dan voorzien zijn van een verwarmings- en een lichtinstallatie.

Indien men in de zomermaanden zonder verwarming wil broeden moet men er rekening mee houden om niet te vroeg met broeden te beginnen. De nachten in mei b.v. kunnen nog zeer koud zijn en dit houdt in dat de zo gevreesde legnood, welke bij Binsenastriide niet zo veel voor komt, dan juist wel voor kan komen.

Hopende de beginnende liefhebber met dit artikel enigszins wegwijs gemaakt te hebben, wil ik hierbij nog vermelden dat eventuele vragen, alleen de kweek betreffende, mij ten alle tijde schriftelijk gesteld kunnen worden. Voor vragen omtrent de aanschaf van Binsenastriiden moet u U verwijzen naar de advertentie rubriek van dit blad.

BRENG UW VOGELS IN TOPCONDITIE

(prijswinnaars op de T.T.) met
KAPPELLE's KRACHTVOER "K.K."

Dit speciaal uitgebalanceerde voer bevat alles wat ze nodig hebben en Uw vogels eten het graag.

KRACHTVOER "K.K." is ook verkrijgbaar in een samenstelling met

zuiver plantaardig caroteen

Levering via de erkende handel. Op elk pak punten voor gratis ereprijzen of contant geld. Vraagt monsters en folders bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & Zn.

Deventer - Postbus 2 - tel. (05700) 13927

NU OOK

MAGOLIN
geel - pigment - poeder

MAGOLIN

voor mooie en diepere goudgele glans! Dhr. Th. v. Berkel, Hogeweg 319, Venlo: „Met Magolin goede resultaten. Gele kanaries kregen een mooie goudglans. Bij geel-groene kanaries werd het geel mooi donkerder en het groen mooi bruinachtig gekleurd. Bij geheel groene kanaries kwamen mooi bruinachtige gekleurde jongen.“

GECO-Labor

Ottostraat 5 - Venlo-W. - Tel. 04700 - 20213

Gratis documentatie!

WILDZANGKWEKERS

Voor die wildzangkwekers, die in 1955 tenminste twee wildzangvogels van één soort hebben laten voorzien van een knijping en daar een eigendomsbewijs bij hebben, staat de mogelijkheid weer open om voor de nateelt daarvan, mits geringd met vaste voeding, eigendomsbewijzen aan te vragen bij het Bondsbureau.

Om deze eigendomsbewijzen bij het Ministerie voor U te kunnen aanvragen moeten wij de volgende gegevens van U hebben:

1. Volledige naam en adres. Indien U in 1955 een ander adres had, dient U dit erbij te vermelden.

2. Soort vogel.

3. Kweek- en vogelnummer.

4. Verklaring van de plaatselijke politie, waarin staat dat de vogels, waarvoor U eigendomsbewijzen aanvraagt, in Uw volière aanwezig zijn.

Stuurt ons deze gegevens zo spoedig mogelijk toe, uiterlijk 20 augustus a.s., dan kunt U waarschijnlijk met Uw wildzangvogels nog dit T.T.-seizoen meedoen. De aanvraag is maar eenmalig. Bondsbureau, Postbus 74, Bergen op Zoom.

Keurbriefjes (enkelingen)

bloks van 50 vel à 75 ct.

- kanaries
- grasparkieten
- zebrevinken-japanse meeuwen
- tropen-wildzang-bastaarden-grote park.

Keurbriefjes (enkelingen)

bloks van 25 vel à 75 ct.

- border
- norwich
- yorkshire
- gloster
- N.H. frisé
- Parijse frisé
- Lizard

Keurbriefjes (stammen)

bloks van 50 vel à f 1,75

- kanaries
- grasparkieten
- zebrevinken-japanse meeuwen
- tropen-wildzang-bastaarden-grote park.

Keurbriefjes (stammen en enkelingen)

bloks van 200 vel à f 2,50

- waterslagers
- harzers

Inschrijfform. met vraagprogr.

in pakjes van 20 stuks à f 1,—

Standaardelzen

prijs per stuk f 3,—

- grasparkieten-zebravinken-japanse meeuwen

Insignes

prijs per stuk f 1,50

Verf voor binnenzijde kleurkooien, blauwgroen (inclusief vrachtkosten)

prijs per kg f 7,50

Raambiljetten (onbedrukt)

prijs per stuk f 0,30

Inschrijffregisters

prijs per stuk f 1,25

Statuten en Reglementen

prijs per stuk f 1,—

Alfaalkaarten

prijs per 100 stuks f 2,50

Convocatiekaarten

prijs per 100 stuks f 2,50

Klassekaartjes

prijs per 100 stuks f 1,25

Kaartjes behaalde prijzen

prijs per serie van 4x25 kaartjes kampioen 1e, 2e en 3e prijs à f 1,50

Het Groene boekje à f 1,—

Werktekeningen TT-kooien gratis

Het totaalbedrag dient bij vooruitbetaling te worden gestort op giro 1148324, N.B.v.V. te Bergen op Zoom.

DE GEWONE AGAAT

W.D.H. Spijker

In het vorige artikel heb ik de oorsprong van de „gewone agaats” met u doorgenomen. Om u het kleurverschil duidelijk te maken tussen groen en agaats plaatsten we een kleurplaat van resp. een goudgroene en een goudagaats. Het zal u zeker zijn opgevallen dat de kleur van een agaats aanmerkelijk lichter is dan de kleur van een groene. Dit kleurverschil, zowel van het pigment (bestreping) als van de gele vetkleurstof, welke we ook wel de „bijkleur” noemen, moeten we goed in ons hoofd prenten. Vooral de „hoofdkleur”, dus de kleurdiepte van de streepjes is erg belangrijk. Later, bij de behandeling van de wat nieuwere kleuren zal blijken dat we steeds weer met deze elementaire kleurverhoudingen te maken krijgen. Het is dan ook niet zonder reden dat ik u met klem wil adviseren eerst de z.g. klassieke kleuren grondig te leren kennen, inclusief de daarbij benodigde lettersymbolen.

Helaas komt het nog maar al te dikwijls voor dat de liefhebber de kleur van zijn eigen klassieke vogels niet eens kent. Anderen die mogelijk nog wel de kleurbenaming van hun vogels weten, rommelen maar wat bij het samenstellen van hun fokparen. Het spreekt vanzelf dat zowel het een als het ander op den duur maar weinig voldoening kan schenken. Vandaar mijn oprecht gemeende advies: doe er wat aan, lees en leer over uw vogels, vraag wat u niet weet en bezoek vooral ook trouw uw verenigingsavonden.

In het vorige artikel gaf ik een aantal paringscombinaties, zuiver en alleen om u de „erfelijke verhoudingen” tussen groen en agaats te laten zien, dus NIET om uit dergelijke combinaties goede agaten te fokken. Waarom

genoemde combinaties maar weinig kansen van slagen hebben zal u uit het volgende duidelijk worden.

Zoals u weet kwamen de eerste agaten voort uit groene ouders en waren vooral in de beginjaren nog vrij donker. Later, toen eenmaal standardeisen voor deze kleur werden opgesteld, hadden de agaatsfokkers een richtlijn hoe zij de agaats verder moesten fokken. De standaard gaf onder meer aan dat de streepjes bij een agaats veel minder diep zwart moesten zijn dan dit bij de groene het geval is.

Ook de pootkleur, welke bij de groene zo zwart mogelijk dient te zijn, mag volgens de huidige standaard van de agaats slechts zeer gematigd donker zijn, dus de pootkleur moet een even sterke reductie ondergaan als de kleur van de bestreping. Agaten met zwartachtige pootjes en nagels zijn niet goed, meestal zal echter ook de bestreping bij dergelijke agaten te donker zijn en dit zijn nu juist de vogels die we niet moeten fokken.

Een andere hardnekkige fout bij vele agaten is het a.h.w. poedervormige bruine feomelanine wat zich tussen de bestreping bevindt.

Helemaal zonder bruin zullen we de agaten vrijwel niet tegenkomen, het is bijzonder moeilijk om alle bruine feomelanine weg te fokken, dit wil echter geenszins zeggen dat we het er dan maar bij moeten laten zitten.

De eerste agaten waren in alle opzichten vrij donker, streping, pootjes, tenen en snavel, en bezaten ook een flinke hoeveelheid bruin feomelanine. Uit e.e.a. blijkt dat de agaten zoals we die nu verlangen sterk verschillen met die welke bij de heer Helder voor het eerst

door mutatie ontstonden. De agaten van nu moeten veel meer geperfectioneerd zijn.

De eerste agaten ontstonden doordat plotse-ling (mutatie) de aanleg voor de maximale ontwikkeling van bruin feomelanine zoals de gewone groene die bezit, achterwege bleef. Het bleek dat de verminderde ontwikkeling van feomelanine bij agaats ook werkelijk erfelijk was. Lange tijd noemde men het verschijnsel van verminderde ontwikkeling van feomelanine de „opbleekfactor“. In die tijd zal men dan ook dat deze opbleekfactor verantwoordelijk was voor het „opbleken“ van zowel het pigment van de streepjes zelf als ook het pigment wat zich tussen die streepjes bevindt.

Nu, jaren later spreken we niet meer van opbleekfactor maar van 1e reductiefactor. De 1e reductiefactor, welke van groen een agaats maakt, reduceert het (bruine) feo-melanine.

Nu weten we ook dat deze 1e reductiefactor in zijn werking nogal variabel kan zijn.

Of een vogel een goede agaats zal kunnen worden hangt bovendien af van de hoeveelheid feo-melanine welke de vogel, vóórdat de 1e red. factor er op losgelaten werd, reeds bezat. U weet immers dat dit bruinbezit sterk kan variëren.

Om goede agaten te fokken zullen we dus vogels uit moeten zoeken die van huis uit zo weinig mogelijk bruin tussen de streping bezitten. Voorts hebben we een sterk werkzame 1e reductiefactor nodig om het bruin wat onze uitgangsvogel bezit, te reduceren, zodat we uiteindelijk een vogel krijgen welke slechts zeer weinig of geen bruin meer laat zien. Let wel, het gaat hier om het bruin tussen de bestreping. Maar dan nog zijn we er niet, een goede agaats mag namelijk géén diep, inzwarte bestreping hebben, de totaal indruk zou hierdoor veel te donker worden. Door selectief fokken dienen we ervoor te zorgen dat de in wezen zwarte bestreping niet meer zo inzwart wordt zoals dit bij de groene het geval is. Het kenmerkende verschil tussen groen en agaats is dat de bestreping, pootjes en hoorndelen van een groene wél inzwart moeten zijn en die van agaats niet.

Dit alles tesamen geeft ons het vrij grote verschil in totaalbeeld, zoals u dat op de kleurplaten in het maartnummer heeft kunnen zien, ook al waren dit dan goudvogels dus intensief en met hooggele „bijkleur“.

Uit het voorgaande zult u begrijpen dat lang niet alle agaten die we tegenkomen even goed zijn. Er zijn nogal wat puntjes waarop het fout kan gaan. Er zijn veel agaten die te bruin op de rug zijn en ook met veel te donkere pootjes en nagels. Er zijn er zelfs die wat pigment betreft het midden houden tussen groen en agaats. Het spreekt natuurlijk

vanzelf dat dit geen beste vogels zijn, vlees noch vis, geen vogels voor iemand die ook maar een béétje serieus wil fokken.

Welke vogels komen er voor het fokken van agaats nu wél en welke niet in aanmerking? Om bekende redenen sluiten we de groene en evenzo de bruine bij voorbaat uit, door het infokken van deze kleuren wordt de bestreping te vol en de rug te bruin, immers beide kleuren zijn niet in het bezit van de 1e reductie factor maar bezitten juist de aanleg voor een maximale pigmentontwikkeling, iets wat we ver van onze agaten moeten houden.

Onze keuzemogelijkheid blijft dus beperkt tot agaats en de nog in een afzonderlijk artikel te bespreken isabel, beide kleuren zijn wél in het bezit van de benodigde 1e reductiefactor.

Alvorens over te gaan tot bespreking van de mogelijke paringscombinaties moeten we eerst de z.g. „bijkleur“ nog even onder de loep nemen. Met bijkleur bedoelen we de kleur welke we voornamelijk op de borst, maar ook op de rest van het lichaam plegen aan te treffen. Deze kleur wordt gevormd door een kleurstof welke we carotinoïde noemen, ook wel vetkleurstof. Deze vetkleurstof nu kan in verschillende gradaties tot uiting komen, van een felle diepe kleur tot en met een heel zachte kleuruiting. De lengte der bevedering speelt hierbij een belangrijke rol. De vetkleurstof bij de gewone-groenen de gewone-agaats moet zo zacht mogelijk geel zijn. In dit verband spreekt men wel van „enkelvoudige“ geelfactor. Aangezien de wilde kanarie eveneens de z.g. enkelvoudige geelfactor bezit, noemen we dit slappe, zachte geel „de wildvorm“.

Geel wordt in een formule aangeduid met de hoofdletter G. Aangezien er naast de wildvorm (zacht geel) ook nog het t.o.v. deze wildvorm sterk afwijkende hooggeel voorkomt, moeten beide verschijningsvormen van een afzonderlijke aanduiding worden voorzien. Volgens afspraak worden alle factoren waarvan de wildvorm NIET GEWIJZIGD is voorzien van het **plusteken**, factoren welke t.o.v. de wildvorm wel een wijziging hebben ondergaan worden aangeduid met een symbool zonder plusteken. Dus slap geel duiden we aan met G + en hooggeel (goudgeel) met G. In alle voorgaande artikelen heb ik om het zo eenvoudig mogelijk te houden de geelaanduiding nog achterwege gelaten, toch kunnen we deze aanduiding niet missen. Vandaar dat ik u nu wil aanraden alle voorgaande formules nog eens op papier te zetten, maar nu uit te breiden met G + resp. G.

Tijdens lezingen verneem ik nogal eens dat velen een geweldige aversie hebben tegen alles wat met formules te maken heeft, veel

te moeilijk zegt men dan. Misschien schop ik tegen zere schenen, maar ik zie het niet anders als gemakzucht. Ik vraag mij steeds weer af waarom menige liefhebber wél graag goede vogels wil fokken, maar er weinig of géén moeite voor wil doen. En dat terwijl het beslist niet moeilijk is en niet eens zo heel veel tijd kost. Ik garandeer u dat ieder die de blo-school met goed gevolg heeft doorlopen het met een klein beetje goede wil onder de knie kan krijgen. Begin b.v. eens met de voorgaande artikelen over te lezen, en herlees ze net zo lang tot u het begrijpt. Wanneer dit laatste eenmaal het geval is zult u al spoedig „luk-raak-fokker” af zijn, immers u begrijpt dan veel meer wat er in uw broedkooien gebeurt en bent daardoor veel minder van het toeval afhankelijk, dit moet voor iedere echte kanariefokker toch een grote voldoening zijn.

Keren we nu terug naar de gewone agaats, zoals deze op de kleurplaat staat afgebeeld. In formule gezet ziet een gewone agaats er als volgt uit:

$$\text{man: } \frac{x z + rb}{x z + rb} \frac{G+}{G+} \quad \text{pop: } \frac{x z + rb}{y} \frac{G+}{G+}$$

Laten we nog maar eens repeteren hoe we aan deze formules komen.

De letter x staat voor het geslachtschromosoom met mannelijke aanleg, een mankanarie bezit 2 van deze x chromosomen terwijl een popkanarie er slechts één bezit. Tegenover het x-chromosoom bij een popje treffen we steeds een y-chromosoom aan. Een mankanarie is dus xx, een pop xy.

De kleine letter z staat voor EU-melanine, dit is het melanine waaruit de streepjes gevormd worden. De kleur van dit eumelanine kan zwart of donkerbruin zijn al naar gelang dit melanine wél of niet gemuteerd is. Bij de groene en de agaats is dit niet het geval, bij deze dieren hebben we dus te maken met de dit niet het geval, bij deze dieren hebben we wildvorm van eumelanine, welke zwart is, en deze wordt aangeduid met z+.

De factor z+ is gekoppeld aan een x-chromosoom, dus vullen we achter ieder x-chromosoom deze z+ in.

We weten dat er bij de agaten sprake is van reductie van het poedervormige feomelanine, hierdoor werd de agaats immers veel lichter dan een groene. De factor, verantwoordelijk voor bedoelde reductie heet 1e reductiefactor, en wordt aangeduid met de kleine letters rb. Wanneer er géén sprake is van een werking van de 1e red. factor, dit is het geval bij de groene en de bruine, duiden we dit aan met rb+. Ook de 1e red. factor is gekoppeld aan een x-chromosoom. Factoren welke gebonden zijn aan een x-chromosoom

noemen we geslachtsverbonden verervende factoren. In een formule wordt dit aangegeven door middel van een doorgetrokken streep. Dus alle factoren welke met deze streep aan een x-chromosoom gekoppeld zijn vererven geslachtsverbonden.

In bovenstaande formule ziet u dat de streep op een gegeven moment onderbroken is, dit wil dus zeggen dat de factoren welke in de formule na de onderbreking komen niet aan een x-chromosoom gekoppeld zijn, vererven dus ook niet-geslachtsverbonden.

De factor G+ resp. G vererven derhalve onafhankelijk.

Daar het slappe geel van de gewone agaats overeenkomt met de wildvorm van geel, plaatsen we tweemaal de aanduiding G+ in onze formule. Tweemaal omdat een kanarie twee chromosomen (een paar) bezit welke de aanleg voor dezelfde factor kunnen bezitten, in ons geval de lichtgele vetkleurstof.

Volgens de standaard met de gewone agaats aan de navolgende eisen voldoen: Streping zo fijn, minimaal mogelijk. Egale bleke kleur zonder bruin of belge in de rug. De baardstreepjes aan beide zijden gelijk. De borst moet een bleke matgele kleur bezitten, citroentint is niet toegestaan. Met een matige intensiefactor komt de typische agaatskleur het beste tot zijn recht. Snavel, pootjes en nagels mogen niet te donker zijn doch in verhouding tot de pigmentkleur.

Veel voorkomende fouten bij de gewone agaats zijn:

Totaalbeeld veel te bruin, vooral op de rug. Oorzaak veelal een te groot oorspronkelijk bruinbezit, verminderde werking van de 1e reductiefactor, te lange bevedering.

Streping te grof en/of te donker, idem pootjes en hoorndelen.

Een veel voorkomend verschijnsel is dat vooral de borst vaak veel te hooggeel van kleur is, zg. dubbel geelfactorig. Goudtint niet zuiver van kleur, neiging naar oranjeachtige indruk. Te lichte flanken, broek.

Bezien we de agaats op de kleurplaat dan zien we dat het een vrij goede vogel is, alleen de broek is wat aan de lichte kant.

Tot slot nog enige paringscombinaties om met een redelijke kans van slagen goede agaten te fokken.

Agaats x agaats. Beide vogels moeten in het bezit zijn van een zwakke intensiefactor en een zo zacht mogelijke bleekgele grondkleur, welke zuiver van tint dient te zijn.

Natuurlijk moet de bestreping zo fijn mogelijk zijn en niet te donker. Let er bij het samenstellen van de fokparen scherp op dat de vogels ook een goede flanktekening hebben. Paar steeds zo dat een foutje bij de één wordt gecompenseerd door een dergelijke

vogel te paren aan een exemplaar wat op dat punt juist uitmunt. Vanzelfsprekend letten we erop dat onze fokvogels zo weinig mogelijk bruin op de rug zijn en beslist ook niet te ruig van bevedering. Lange bevedering werkt immers het bruin in de hand.

Mits de oude man homozygoot is, d.w.z. alleen maar aanleg bezit voor agaath, fokken we uit bovengenoemde combinatie alleen agaath jongen. Het voordeel van deze paring is dat we aan het einde van een fokseizoen kunnen beschikken over een groter aantal agaathjongen, zodat we hieruit wat makkelijker kunnen selecteren, immers we fokken dit jaar de ouders voor een volgend broedseizoen.

Agaath x isabel. Beide vogels weer met een matige, gelijkmatig verdeelde intensiefactor en zachte bleekgele grondkleur. Deze paring kan eveneens goede resultaten opleveren.

Alle uit deze combinatie voortkomende jongen worden agaath, de jonge mannen zijn dan wel split voor isabel.

De combinaties goudagaath x agaath; zilveragaath x agaath; isabel x agaath hoop ik bij volgende gelegenheden nog te bespreken.

Bij het fokken van de agathen dienen we in het algemeen ook nog te letten dat de vleugeltoppen niet te licht gaan worden. Lichte kleurloze randjes aan de toppen van de pennen is fout. Wanneer dit bij een bepaalde, overigens goede vogel het geval is, dan dit dier steeds paren aan een partner welke dit euvel niet heeft.

Rectificatie: In het artikel van Groen tot Agaath is een zetfoutje geslopen. Wilt u in de formule op de linkerkolom van pag. 117 het plusje wegstrepen bij de onderste rb. Het moet dus zijn: 2) x z + rb.

BOEKENNIEUWS

Bij **L. J. Veen's Uitgevers** Mij in Amsterdam verscheen een nieuw boek van de bekende auteur en medewerker van ons blad **R. R. P. v. d. Mark**. De titel „Papegaaien” geeft reeds aan dat het boek zich richt tot een speciale groep vogelliefhebbers. Nu zou men denken dat ook de kakatoe's en ara's besproken werden, maar dat is helaas niet het geval, jammer, want vooral kakatoe's zijn steeds meer bij de liefhebbers te vinden. Om nauwkeurig te zijn, geven wij een overzicht van de vogels, die behandeld worden.

Dat zijn de amazonepapegaaien, de grijze papegaaien, de roodstuitpapegaaien, de witbuikpapegaaien, vrijwel alle soorten lori's, de dwerglori's en de edelpapegaaien. Verder wordt zeer uitvoerig ingegaan op alles wat met het houden en fokken van papegaaien samenhangt, zoals huisvesting, voeding en uiteraard ook de kweek, terwijl ook vele ziekten worden behandeld. Daarna volgen de uitvoerige beschrijvingen van de soorten, die wij hierboven reeds vermeldde. Vele goede kleuren- en zwart-wit foto's maken dit, voor de liefhebber van een kweker van papegaaien, waardevolle boek nog aantrekkelijker. De prijs van dit boek, dat wij van harte aanbevelen, bedraagt f 24,50.

Deel I van „Vogels van Zuid-Amerika” uit de serie „Vogelparadijs in kleuren” doet de titel van deze serie alle eer aan. De grote kleurenrijkdom van de vogels in dit deel van het Amerikaanse continent is algemeen bekend en toch zal men bij het doorbladeren van dit boek steeds weer verrast zijn door de fraaie kleuren, kleurschakeringen en kleurcontrasten van de afgebeelde vogels, bovendien ook verrast door de vorm van de vogels. In dit boek worden wij geconfronteerd met een aantal fazantachtigen, met een groot aantal trogons en maken wij kennis met de grote verscheidenheid aan Arassari's en toekans. De 80 kleurplaten zijn ditmaal zeer fraai en laten we bij dit alles dan wel bedenken dat wij hiervan kunnen genieten dank zij de grote talenten van Gould, Richter en Hart, die de vogels zo natuurgetrouw wisten uit te beelden. De tekst bij de kleurplaten is weer van de hand van **A. Rutgers**.

Het is een echt fijn boek, waarbij men steeds weer opnieuw zal genieten van de prachtige platen. De delen van deze serie, die wordt uitgegeven door Littera Scripta Manet in Gorsseel bedraagt f 25,50.

BOEKENNIEUWS

In de serie kleine boekjes over vogels, die door het **Landbuch-Verlag** in Hannover (Postfach 160) worden uitgegeven, verscheen een nieuw deeltje, ditmaal handelend over de boerenzwaluw „Die **Rauhswalbe**“ is geschreven door **Walter von Sanden-Guja**, van wie reeds meerdere boekjes in deze serie verschenen. Hij vertelt bijzonder leuk over zijn belevenissen met deze vogels, waarbij wij in de loop van zijn verhaal alles over de boerenzwaluw te horen krijgen. Het boekje is geïllustreerd met goede foto's, waarvan enige in kleur. De prijs van dit aardige boekje bedraagt slechts D.M. 4.80.

In de serie „Vogelparadijs in kleuren“ van uitgeverij **L. S. M. te Gorssel** verscheen deel 1 van „**Vogels van Nieuw-Guinea**“. De vogel-

wereld van Nieuw-Guinea is bijzonder bont en kleurrijk met een groot aantal soorten, waarvan een aantal alleen maar daar voorkomen. In dit boek maken wij met deze kleurrijke en rijk geschakeerde vogelwereld kennis aan de hand van reproducties van de prachtige kleurplaten uit de boeken van Gould, van een goede begeleidende tekst voorzien door **A. Rutgers**. O.m. worden in dit boek behandeld een tweetal Casuarissen, rallen, enige roofvogels en koekoeken, een aantal duiven, prachtige papegaaien (o.a. de leuke en mooie hongingpapegaaien en dwergpapegaaien), alsmede een aantal ijsvogels, pitta's en vliegenvangers. Het is de moeite waard met deze vogelwereld te kunnen kennismaken.

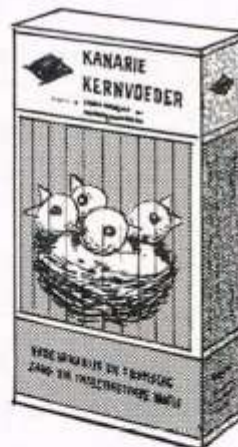
3 troeven van Bogena

WORMINAL
Wormmiddel voor parkieten papegaaien en andere kooi- en volièrevogels.

INTENSIEF
Onschadelijk kleurmiddel voor alle soorten kleurvogels.

KANARIE KERNVOEDER
Opfok- en krachtvoer voor kanaries en tropische zaad- en insectenetende vogels.

Veerlaan 17-23

Rotterdam

telefoon 010-172680*

ONZE VRIENDEN

G. van der Zalm.

In het spraakgebruik hebben we het 'over vriend en vijand.

Het is zeker geen kwestie van alfabetisch-lexicografische rangschikking die aan deze volgorde ten grondslag ligt. Het kan een kwestie van gewoonte zijn, maar misschien is het toch nog meer een voorrang voor wat ons prettiger in de oren klinkt en ons ook beter ligt.

In strijd met deze logica lijkt het te zijn dat eerst een beschouwing werd gewijd aan „Onze vijanden”. Dit is toch wel verklaarbaar. Op het gebied van vijandschap zijn er veel grotere tegenstellingen die het mogelijk maken een betere afbakening van begrippen te stellen. Vriendschap is minder extreem in verschijningsvorm en aanduidingen als „dikke vriendschap” en „hechte vriendschap” zijn al zeer sterk in uitdrukkingvorm. Op het gebied van vijandschap hebben we een ruimere sortering aan mogelijkheden om onze gevoelens kenbaar te maken.

Naar uiterlijke vorm is onze liefhebberij een bij uitstek vreedzame, vriendschappelijke en vriendelijke vorm van handelen. Dat is ze niet alleen, dat beoogt ze ook te zijn.

Omdat lang niet altijd wordt bereikt wat als doel is gesteld, ligt het er aan welke middelen worden gebruikt.

Vriendschap duidt op waardering voor verhoudingen zoals zij zich voordoen. Het geeft een verband aan tussen mensen en feiten, waarbij het zwaartepunt ligt bij het goed harmoniëren.

De aanwezigheid van vriendschap op het gebied van onze liefhebberij wordt bepaald enerzijds door ons gedrag tegenover mensen en feiten, waarbij het zwaartepunt ligt bij het goed harmoniëren.

De aanwezigheid aan vriendschap op het gebied van onze liefhebberij wordt bepaald enerzijds door ons gedrag tegenover mensen en feiten en ons. Er moet tot op zekere hoogte sprake zijn van een goede wisselwerking.

Zogoed als er veel omstandigheden zijn die kunnen leiden tot verwijdering en vijandschap zijn er veel factoren die tot binding en vriendschap aanleiding geven. In veel gevallen kunnen het dezelfde factoren zijn, die een totaal verschillende uitwerking geven.

Datgene wat wij als vriendschap in onze hobby ervaren, kan een persoonlijke en een zakelijke oorsprong hebben.

Ook hier zien we weer, dat de persoonlijke facetten de neiging hebben te domineren.

In onze liefhebberij hebben we volop met mensen te maken. Deze contacten kunnen een rijk gevarieerd uitgangspunt hebben. In feite is dat niet belangrijk omdat in dit verband alleen het

gunstig resultaat punt van beoordeling is.

Het nauwste persoonlijk contact en dikwijls ook het voornaamste contact betreffende onze liefhebberij hebben we in eigen gezinsverband. Het is helemaal niet vanzelfsprekend, dat in een gezin elk lid wegloopt met datgene wat nu toevallig onze liefhebberij is. Een liefhebberij is iets wat we vrijwillig kiezen, uitoefenen en beleven. We drukken hierop ons persoonlijk stempel.

Nu is het maar de vraag hoe onze eigen liefhebberij in gezinsverband wordt verwerkt. De verschillende situaties zijn legio. Weinig problemen zijn er als de liefhebberij iets betekent voor het hele gezin en ook als zodanig wordt gedragen. Dan is de familiekring in dit opzicht tevens een vriendenkring. Dit is de gunstigste vorm. Zodra er verschillende waarderingsnormen zijn wordt het een kwestie in hoeverre we de huisgenoten niet tot vriend hebben, maar tot vriend kunnen houden. Problemen ontstaan er zodra huiselijke liefhebberijen zich niet met elkaar verdragen of wat de een tot liefhebberij is de ander tot last strekt. Er zijn zoveel oorzaken die maken dat datgene wat in het ene gezin een onoverkomelijk probleem is, in andere situaties geen enkel probleem geeft. Daar gelden geen normen voor en iedereen moet handelen in zijn omstandigheden. Willen we onze huisgenoten tot vriend hebben, zullen we in ieder geval zelf onze bijdrage moeten leveren aan het bereiken van een harmonieus geheel.

Zolang we kunnen stellen, dat onze huisgenoten onze beste vrienden in onze liefhebberij zijn, moeten we beseffen, dat het in die richting bij uitstek een kwestie van geven en nemen is. Het gaat onherroepelijk fout als de een iets van de ander moet dulden. Dit kan betekenen, dat we onze vogels buiten houden in plaats van binnen, en daarin toch een mogelijkheid vinden die in een behoefte voorziet. Zouden we het toch binnen doen, dan mogen er in bepaald opzicht aantrekkelijker kanten aan zitten, doch eerste gewin is meestal maar kattegespin.

We kennen het gezegde: „een goede buur is beter dan een verre vriend”. Dat betekent, dat aan onze burens een niet onbelangrijke plaats wordt ingeruimd in de vriendenkring. We mogen gerust zeggen, dat deze plaats niet mag worden onderschat.

Als we de burens alleen maar zien als mensen, die ons zonodig in onze hobby van dienst kunnen zijn en daarbij de materiële inslag prevaleert, heeft dat met vriendschap niets te maken.

Het kan gelukkig ook heel anders. Het is maar toeval of de buurman vogelliefhebber is. In dat geval is er sprake van een belangenbinding.

Maar zo'n situatie is helemaal niet nodig om toch een prettige binding te hebben.

Onze eerste zorg moet er op gericht zijn, dat we burens geen last bezorgen. Noch door ons gedrag, noch door een onestetisch aanzien moet verkeerde aandacht op ons werk worden gevestigd.

Er kunnen zulke prettige verhoudingen ontstaan, als juist onze burens reden hebben om ook belangstelling te tonen voor wat ons in zo hoge mate interesseert. Daarin kunnen we aanleiding vinden om „contact“ te hebben over iets wat ons in bijzondere mate bezig houdt. Het kunnen nieuwe aanschaffen zijn, leuke resultaten in de kweek, iets bijzonders in verschijningsvorm en noem maar op. Wij zijn ijdel genoeg om bijzondere belangstelling op prijs te stellen en hoe kan dat beter tot zijn recht komen dan wanneer zulks komt van onze burens die leven in dezelfde sfeer waarin wij verkeren. Deze belangstelling moet komen van de zijde van de burens. Wij kunnen die slechts stimuleren door ons gedrag. Is eenmaal een goede relatie ontstaan, dan ondervinden we, dat onze burens bereid zijn ook ongevraagd mede een oogje in het zeil te houden. Een hok sluiten als het plotseling slecht weer wordt, een kat weggagen, een ongewenste situatie in het hok constateren e.d. zijn slechts voorbeelden van handelingen die gebaseerd zijn op begrip. Dat is bepalend voor vriendschap. En als we dan onze burens nog eens mogen vragen voor onze vogels te willen zorgen in omstandigheden waarvoor daar aanleiding toe is, weten we dat zo'n beroep niet tevergeefs zal zijn. Laten we ervan overtuigd zijn, dat een goede buur een bijzonder goede vriend kan zijn. Maar dan moeten we zelf ook een goede buur zijn.

Verder zijn er in het persoonlijke vlak nog talloze gevallen waarin van een vorm van vriendschap sprake is en we ook inderdaad spreken van vrienden. Hierbij gaat het meer om toevallige

omstandigheden. We kennen uitdrukkingen als natuurvrienden, sportvrienden e.d., waarbij het accent ligt op het onderwerp dat binding geeft. In die gevallen gaat het niet om onze persoonlijke omstandigheden, maar om de wijze waarop onze persoon is ingeschakeld. Dergelijk vormen kunnen voor ons evenzeer van veel betekenis zijn en leiden tot zeer prettige contacten. Toch zijn deze in doorsnede oppervlakkiger en alleen van betekenis zolang het bindend element aanwezig is of dat element binding blijft geven.

Als we alleen van vriendschap mogen spreken in de gevallen waarin sprake is van wederkerigheid, zouden „vrienden“ alleen natuurlijke personen kunnen zijn.

We zijn gewend verder te gaan en daaronder mede te verstaan datgene wat, uitgaande van ons, voor ons iets betekent, wat vergelijkbaar is. Dan durven we ook te zeggen, dat onze vogels onze vrienden zijn.

Willen we deze stelling waar maken, dan moeten we meer doen dan alleen een feit constateren.

Onze bedoeling tegenover onze vogels is, voor zover daaraan geen zakelijke bedoeling ten grondslag ligt, vriendschappelijk. Goede bedoelingen leiden lang niet altijd tot vriendschap en onze vogels kunnen dat niet onder woorden brengen. Zij kunnen alleen in negatieve zin reageren door te tonen, dat zij in hun situatie niet in hun element zijn. Het zijn van die kleine symptomen die in de goede richting duiden, zoals een vogeltje, dat uit de hand komt eten, een kanarie die in en uit zijn kooi vliegt, een papegaai die op onze aanwezigheid reageert, een vogel die op zijn meelworm zit te wachten.

Vrienden hebben is moeilijker dan vrienden houden. Vijanden kunnen we krijgen tegen onze wil. Vrienden krijgen we alleen als we daaraan zelf meewerken.

Daarom moeten we tegenover anderen tonen een vriend te willen zijn.

INTERN. HOBBY BOEKHANDEL GORSEL

Lochemseweg 75 - Tel. 05759-19 50

Gratis Boekenlijst '71 en kleurenfolders o.a. van de grootste werken voor Vogelliefhebbers:

ENCYCLOPEDIË v. d. VOGELLIEFHEBER, 4 dln. en **EEN VOGELPARADIJS IN KLEUREN,** 10 dln. Direkt leverbaar en betaalbaar in 24 maand. termijnen.

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11.— per jaargang, te storten op postgiro 115834 De Vogelwereld, Civoorstraat 30, Zottegem.

KAALKOPKRAAIEN

Sinds kort zitten er in een der grote voliëres in de Victoria-kas van Diergaarde Blijdorp twee merkwaardige vogels. Het naambordje leert ons, dat deze vogels Gele kaalkopkraaien zijn, een soort die lang niet in alle dierentuinen te zien is. De Kaalkopkraaien (Picathartidae) vormen een geslacht op zich, waartoe slechts twee soorten behoren, namelijk de Gele kaalkopkraai, ook wel Witnekpicaartes genoemd, (*Picathartes gymnocephalus*) en de Rose kaalkopkraai of Grijsnekpicaartes (*Picathartes oreas*). De Kaalkopkraaien leven in de vochtige tropische wouden van West-Afrika, waar ze langs woudzomen, stroompjes en waterlopen op voedsel jagen. Dat voedsel bestaat voornamelijk uit insecten, kikkers, schaaldieren en ander dierlijk voedsel als jonge zoogdiertjes en vogeltjes.

In 1825 beschreef C. J. Temminck als eerste een *Picathartes* aan de hand van een dood exemplaar en gaf het dier de naam *Corvus gymnocephala*, hetgeen kaalkopkraai betekent. In 1938 deelde Dr. Percy Lowe hem, in plaats van bij de kraaien, in bij de spreeuwen, en in 1951 vonden Delacour en Amadon hem beter passen bij de Timalidae. Al met al is het wel duidelijk, dat men nogal met de plaats van deze vogels in het systeem in z'n maag zit.

Ook de Afrikaanse inlanders zitten met deze vogels in hun maag, maar de oorzaak hiervan is niet zozeer de indeling van het dierenrijk, als wel het geloof, dat degene die over deze vogel spreekt of er een benadert, betoverd zal worden. Misschien is dit de reden dat over deze vogels tot voor kort nog zo weinig bekend was en ze zo zelden in dierentuinen te bewonderen waren.

In 1948 kreeg C. S. Webb, terwijl hij dieren verzamelde in Kameroen, een levende Rose kaalkopkraai in handen, die in het najaar van 1948 in de Londense dierentuin arriveerde als het eerste levende exemplaar in gevangenschap. Het bleek geen moeilijk in leven te houden soort te zijn, want het dier hield het vele jaren uit in de London Zoo. In 1950 verzamelde J. W. Lester twee Gele kaalkopkraaien in Sierra Leone, maar hij slaagde er niet in om de vogels levend naar huis te brengen. In 1954 rustte de London Zoological Society in samenwerking met de B.B.C. een expeditie uit naar Sierra Leone met als hoofddoel een of meer Gele kaalkopkraaien te bemachtigen. Inderdaad slaagde men er in een jonge vogel uit een nest te halen, deze met de hand groot te brengen en in de dierentuin ten toon te stellen: alweer een wereldprimeur voor de London Zoo.

In ons land was Dierenpark Wassenaar de eerste die een levende *Picathartes* kon tonen. Langzaam kwamen er meer in de handel en in het voorjaar van 1969 waren er in totaal 36 exemplaren in 14 dierentuinen buiten Afrika aanwezig, alle Gele kaalkopkraaien. Na het eerste exemplaar van de Rose kaalkopkraai in de Londense dierentuin duurde het tot 1968 voordat de dierentuin van Frankfort drie dieren van deze nog zeldzame soort in zijn collectie kon opnemen. Op dit ogenblik kan men in ons land ook een exemplaar van deze soort zien, namelijk in Dierenpark Wassenaar, waar men in één voliëre twee Gele en één Rose kaalkopkraai kan zien rondhopen.

De manier van voortbewegen bij deze vogels is een opmerkelijke zaak; als ze het op hun heupen krijgen springen ze rond met enorme sprongen, alsof ze bij iedere sprong met behulp van springveren worden afgeschoten.

De vogels hebben een dermate karakteristiek uiterlijk, dat men ze niet gauw met andere soorten zal verwarren. De *Picathartes* heeft ongeveer de grootte van een ekster, maar de blauw-grijze poten zijn een stuk langer dan bij een ekster. De naam Kaalkopkraai danken ze aan de vrijwel onbevederde kop. De geslachten zijn precies gelijk getekend en gekleurd. De Gele kaalkopkraai, die voorkomt in Sierra Leone, Goudkust en Togo, heeft een witte borst en buik, terwijl de vleugels, staart en rug bruin-zwart gekleurd zijn. De kale kop heeft een gele kleur, waarmee de grote donkerbruine ogen en de grote zwarte snavel in fel contrast staan. Het merkwaardigst zijn echter de beide grote, ovale, zwarte oorvlekken, die elkaar in de nek niet raken. Nauwelijks zichtbaar zijn de enkele haartjes bovenop de kop. Bij de Grijsnekpicaartes zijn borst en buik eveneens wit, maar de nekveren zijn grijs gekleurd. Rug, vleugels en staart zijn donkergrijs, terwijl de kopkleuren blauw, zwart en helder rose zijn.

Van de voortplanting der Kaalkopkraaien weet men nog maar weinig af. Weliswaar zagen C. S. Webb en J. W. Lester enkele nesten in de vrije natuur, maar pas sinds kort weet men iets meer van deze vreemde vogels. In Afrika bouwen ze hun nesten tegen steile, kale, overhangende rotswanden van modder, klei en plantenvezels. Voordelen van deze op het eerste gezicht nogal onhandige plaats zijn onder meer dat roofdieren moeilijk bij het nest kunnen komen en de omstandigheid dat tijdens regenbuien geen water in het nest loopt. Het ei is roomkleurig met vele bruin-groene vlekken.

In gevangenschap heeft de *Picathartes* zich nog maar één maal met succes voortgeplant: in 1966

in de grote vogelhal van de dierentuin in Frankfurt. In 1965 broedden de Gele kaalkopkraaien daar al; zowel het mannetje als het wijfje hielden zich bezig met nestbouw, broeden en verzorging van het jong. Op 30 april 1965 kwam er één jong uit het ei, dat na 25 dagen uitvloog. Helaas stierf dit diertje drie dagen later. Ongeveer 1 jaar later, op 18 april 1966, aanschouwde er weer een jong het levenslicht. Na 19 dagen vloog het uit. Nog eens 18 dagen later was het dier zelfstandig, en het leeft nu nog steeds in de Frankfurter Zoo. Ook in Artis kan met een Picathartes-nest zien; kijkt u maar eens naar boven nadat u de klapdeuren van het vogelhuis bent gepasseerd. Bovenin, vlak onder het dak, zit een keurig nest, waarin in 1968 al eens een jong werd uitgebroed, dat echter na een dag al stierf.

Merkwaardig is het, dat in de literatuur steeds over twee eieren per broedsel wordt gesproken, terwijl tot nu toe in dierentuinen telkens slecht één jong uit „het ei” kroop. Natuurlijk vormen de gegevens van drie broedsels te weinig materiaal om met zekerheid te kunnen zeggen dat er altijd maar één ei gelegd wordt, maar het begint er wel een beetje op te lijken. Wie weet zal Blijdorp ook nog eens zijn steentje bijdragen tot de ontrefeling der geheimen van deze mysterieuze vogels!

(Uit: Blijdorpgeluiden)

Tekening: J. F. v. d. Broecke

ONS 'KIND' NEBOVAVO

M. de Jong

Het ziet er naar uit, dat de **NE**derlandse **BOND** **VA**n **VO**gelliefhebbers binnenkort heel wat jeugdleden kan noteren. Degenen, die absoluut geen kinderen (meer) willen hebben, zijn gewaarschuwd hun deuren en ramen gesloten te houden, want „de Bond” heeft een **ooievaar** geadopteerd! Aha, u heeft „Growing up” gezien? Tja, dan kunt u een en ander uiteraard wel vergeten...

Maar nu alle gekheid op een stokje. U heeft uiteraard in diverse bladen en tijdschriften reeds gelezen, dat door de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels een ooievaarsdorp is gesticht in de Alblasserwaard onder de gemeente Groot-Ammers. Deze ooievaarsnederzetting heeft als naam „Het Liesveld” gekregen en het onderhoud en alles wat er mee samenhangt wordt niet betaald van de vogelbeschermingsgelden, maar door een in het leven geroepen kring van „Vrienden van de Ooievaar”. Door middel van giften en dergelijke hoopt men alles te kunnen bekostigen.

Particulieren en scholen of verenigingen kunnen een ooievaar adopteren, dat wil zeggen, dat zij tegen betaling van f 50,— resp. f 100,— het peetschap kunnen aanvaarden van een bepaalde ooievaar. Zij worden dan regelmatig op de hoogte gehouden van het wel en wee van hun petekind. De kring van „Vrienden van de Ooievaar” kan nog altijd worden uitgebreid. (Adres: Nachtegaalstraat 60bis, te Utrecht.)

Het kon haast niet anders of ook „onze Bond” maakte een bedrag over om een ulver te adopteren en nu kwam onlangs van „Vogelbescherming” bericht, dat ons een eiber is toegewezen. Het kind moest een naam hebben en na lang dubben werd het **Nebovavo**, de twee eerste letters van de vier woorden van de officiële bondsnaam. Vandaag (het is 22 mei 1971) heb ik de heer Smits, die fungeert als beheerder van het ooievaarsdorp, gebeld en hij deelde me mee, dat er momenteel zevenendertig ooievaars in het dorp verblijven, waarvan een zestal gepaard. Er is een

aantal nesten bezet, maar er zijn geen eieren en die komen er dit jaar ook niet. Het ziet er echter wel naar uit, dat volgend jaar de heren en dames Adebar hun plichten zullen vervullen. (Ook bevindt zich in het dorp een roofvogel-revalidatiecentrum. Momenteel zijn er onder de hoede van de heer Smits; drie torenvalken, drie buizerds, twee bosuilen en drie zeer jonge velduilen, die zijn uitgebroed in een broedmachine en nu met de hand worden opgekweekt.)

Het is te hopen, dat men succes heeft met dit experiment, want het begint er droevig uit te zien met onze ooievaars. In 1970 vlogen slechts zeventien jonge ooievaars uit. In Drente bevond zich één nest, waaruit drie

jongen kwamen, in Zuid-Holland waren vier nesten met totaal tien jongen en in Noord-Brabant twee nesten met totaal vier jongen. Vaak wordt het verdwijnen van de ooievaars uit onze contreien geweten aan de watervervuiling en de biotoopverandering, maar toch moet de schuld waarschijnlijk elders worden gezocht.

Volgens deskundigen zijn het vooral de gevaren, waaraan de vogels bloot staan in de trektijd, die de achteruitgang bewerkstelligen. De Deense ornitholoog P. Skovgaard heeft ruim dertig jaar geleden gepubliceerd, dat van de 201 jonge ooievaars, die in Denemarken op de nesten waren geringd, er in hun geboorteland zelf 73 om het leven kwamen,

doordat zij tegen de hoogspanningsdraden waren gevlogen. Van 71 andere uivers werden 9 in het buitenland onder hoogspanningsleidingen gevonden. Voorts werden er van diezelfde 71 nog 27 door „jagers geschoten, voornamelijk in Zuid-Europa. Ook in Afrika wordt jacht gemaakt op ooievaars en wel door de inheemsen, die ze te lijf gaan met pijl en boog. Zij hebben het vooral op de exemplaren gemunt, die een glimmende ring om de poot hebben, want zoiets wordt door hen beschouwd als „een hemels geschenk“. Ook heeft de ontwatering van vochtige gebieden in Europa uiteraard een ongunstige invloed op de ooievaarsstand.

Vaak wordt gesteld, dat ook heel wat ooievaars sterven door het eten van vergiftigde sprinkhanen in de overwinteringsgebieden maar dat is ook nooit afdoende bewezen. Dit areaal is enorm groot en de uitgestrektheid van dat gebied maakt het zeer onwaarschijnlijk, dat de bestrijding in een betrekkelijk klein gedeelte (immers: nu eens hier en dan weer elders) een dermate sterke invloed zou hebben op de ooievaarsstand. Want de ooievaars die in noordwestelijk Afrika broeden en in dezelfde streken overwinteren, gaan in aantal niet achteruit, maar blijven eerder zeer talrijk!

De nestbouw

De kleurenfoto bij dit artikel is zó duidelijk, dat het overbodig is een beschrijving te geven van de „held van ons verhaal“, maar wel wil ik nog iets uit de doeken doen over de nestbouw. Oorspronkelijk broedden de eibers waarschijnlijk in bomen of op rotsen, maar alle nesten die ik in ons land heb gezien, bevonden zich op daken, schoorstenen of „wagenwielen op palen“. Op plaatsen waar de dieren zelf hun nesten bouwen bestaat het materiaal uit dikke takken als fundament, waarop dunnere komen te liggen. Het geheel wordt verstevigd met stukken zode of modder. De nestkom bestaat uit aarde, mest, droge plantedelen, lorren, papier en soms een paar veren. Als ik goed ben ingelicht is er op het ogenblik slechts één zo'n door de ooievaars vervaardigd nest en wel in Dussen (N.B.), maar ik weet niet of het dit jaar is bezet. De overige zijn alle kunstnesten, vervaardigd door de expert op dit gebied, de heer Peter uit Aalsmeer. Zo'n kunstnest, dat wordt gebouwd op een wiel of een houten schot, heeft een diameter van 1,25 bij 1,30 m en een hoogte van 70 tot 80 cm. Het bouw materiaal bestaat uit wilgehout — géén wilgetenen! — van knotwilgen. In het midden wordt een gat geknipt met een middellijn van 20 cm en een diepte van ongeveer een dm. Deze kom wordt opgevuld met paardemest en turf-

molm. Vervolgens wordt het geheel opgericht en is het afwachten en duimen of vriend langpoot het wil accepteren.

In de meeste gevallen verschijnt eerst het mannetje; slechts sporadisch arriveert een paartje op het zelfde moment. Vaak wordt er verbitterd gevochten om het bezit van een nest, want hoe vreemd het ook mag lijken: een bezet nest schijnt veel aantrekkelijker te zijn voor een tegenpartij dan een nog onbewoonde horst. Veelal weet de eerst aangekomenen zich wel te handhaven, hoewel hij soms flink is toetgetakeld.

Maar laten we bij het kunstnest blijven, dat volgens de heer Petter dusdanig moet zijn gesitueerd, dat er een goede uitkijkpost in de buurt is, een hoog gebouw of zo, want pa en ma hebben graag goede kijk op hun „home“. Doorgaans worden er drie tot vijf — zelden één of twee meer — dof kalkwitte eieren gelegd met tussenpozen van twee tot drie dagen. Het broeden begint reeds bij het eerste of tweede ei en geschiedt door beide partners; het wijfje zit echter altijd 's nachts op het legsel. Na ongeveer viereneenhalve week worden de jongen geboren, uiteraard ook weer met tussenpozen van twee of drie dagen. Zodoende is er altijd een „nakomertje“, dat vooral in jaren van voedselschaarste niet zelden het loodje legt. Zo schrijft dr. R. Mell in „Der Storch“: „Omdat de eerstgeborene jongen het grootst zijn, kunnen zij ook meestal meer voedsel voor zich opeisen en daardoor blijft dit verschil bestaan. In jaren van weinig voedsel kunnen de jongste vogels gemakkelijk verhongeren. Hun bedelgedrag kan in zo'n geval zó zwak worden, dat ze — dood of levend — door de ouden uit het nest worden geworpen. Een nest bevat volgens ooievaarsinstinct, over het algemeen en uitgebraakt voedsel en (of) levende jongen. Een kenmerk van voedsel is dat het stil ligt of hoogstens zwak beweegt; een kenmerk van jongen is, dat ze druk en levendig op ooievaarsmanier bedelen. Als een jong zich dus niet gedraagt zoals dat onder ooievaars „gebruikelijk“ is, wordt het dode of nog zwak levende jong beschouwd als voedsel en opgegeten.“ (Ik zou hier aan toe willen voegen: „of uit het nest geworpen“)

Het verzwakken van een jong kan echter ook geschieden door ziekte, vooral door parasitaire aantasting van de ingewanden. In een mij toegestuurd knipsel — ik weet helaas niet uit welk blad — staat: „Men heeft geconstateerd dat de uitgeworpen kleintjes altijd ziek waren en wel zo ziek, dat de ouders geen hoop meer hadden, dat ze nog zouden genezen. De meeste van hen, ongeveer 83%, hadden ingewandsziekte, waaraan ze onher-

roepelijk te gronde zouden gaan". Mijns inziens vermenselijkt de auteur van dit stukje te veel: de oude vogels constateren niet dat het jong ziek is, maar zien door de ziekte, beter gezegd de zwakte, er geen jong meer in, doch iets wat de Britten „rubbish" — „overbodige rommel" — zouden noemen en dus. weg ermee!

Er valt nog veel meer over de elbers te vertellen. U kunt het lezen in mijn boekje „Vogelnesten en eieren". Nog even dit: in 1936 probeerde een paartje op diverse plaatsen op boerderijdaken te nestelen in Hank (N.B.). Alle pogingen mislukten en ten einde raad vestigde het zich op een drie tot vier meter hoge hooimijt. Van een nest was eigenlijk geen sprake: de jonge zaten op het platgetrapte hooi en slechts enkele takken vormden een „rand".

En nu gaan we rustig afwachten hoe Nebovavo het volgend jaar maaakt. De „Vrienden van de Ooievaar" zullen „de Bond" stellig op de hoogte houden en de redactie zal een en ander wel publiceren, zodat ook de lezers weten wat er passeert. In ieder geval kunnen we nu niets anders doen dan ons „kind" van harte sterkte te wensen. Ook zijn we erg benieuwd of Nebovavo een jongen dan wel een meisje is

IN MEMORIAM in leven lid afd.

J. de Hond	Waspik
K. H. Meines	Leeuwarden
J. G. v.d. Burch	den Haag
N. van Eijmeren	Maasland
P. de Koning	St. Oedenrode
J. de Pre	Souburg
P. Koek	Roelofarendsveen
G. Deters	Roelofarendsveen
G. F. de Rooij	Leiden

**Vogelhandel REIN v. d. VEEN
GOOR**

Dominikonerwids	12,50 p.pr.
Mex. Nonpareil	45,— p.p.
Zebravinken grijs	7,— p.p.
Zebravinken isabel	7,— p.p.
Zebravinken wit	9,— p.p.
Zebravinken masker	11,— p.p.
Diamantduifjes	20,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.
Rode steenduijjes	30,— p.p.
Dwergkwartels	11,— p.p.
Zilverkwartels	20,— p.p.
Isabelkwartels	30,— p.p.
Japane kwartels	20,— p.p.
Grasparkieten	6,50 p.p.
Deensbonteparkieten	10,— p.p.
Albinoparkieten	10,— p.p.
Lutinoparkieten	10,— p.p.
Tuiparkieten	45,— p.pr.
Valkparkieten	30,— p.p.
Indische Nonpareil	20,— p.p.
Grote Blauwfazantjes	10,— p.p.
Grote Safrasvinken	17,50 p.st.
Bandvinken	5,50 p.p.
Napoleons	4,50 p.p.
Muskaatvinken	6,— p.p.
Driekleurnonnen	6,50 p.p.
Rijstvogels	8,— p.p.
Japane meeuwjes	7,— p.p.
Abb. Geelbuik astr.	15,— p.p.
Blauwe honingzuigers	50,— p.p.
Roodkopamedines	22,50 p.p.
Edelzangers	9,— p.p.
Geelstuit edelzangers	11,— p.st.
Baardvogeltjes	22,50 p.p.
Blauwkop blauwfazantjes	22,50 p.p.
Effen astr.	45,— p.p.

Rode druppel astr.	60,— p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.
Gordelgrasvinken	37,50 p.p.
Spitsstaart amd.	35,— p.p.
Ceres astr.	35,— p.p.
Bichenow astr.	50,— p.p.
Driekleur amd.	52,50 p.p.
Roodkopgoulds amd.	65,— p.p.
Masker amd.	65,— p.p.
Melba astrilde	50,— p.p.
Mozambique slijes	8,— p.p.
Blauwfazantjes	6,50 p.p.
Oranjekaakjes	6,50 p.p.
Ekstertjes	6,— p.p.
Zilverbekjes	4,50 p.p.
Blauwgrijs roodsteartjes	9,— p.p.
Geelbuikjes	9,— p.p.
Groene tijgervinken	25,— p.p.
Goudmussen	6,50 p.p.
Bruinkop ortolanen	5,— p.st.
Zwartkop ortolanen	20,— p.st.
Tijgervinken	7,— p.p.
Rode Tangara	30,— p.st.
Blauwe Tangara	30,— p.st.
Chinese Spotlijster	45,— p.st.
Himalayasjsjes	12,50 p.st.
Bronzemantjes	8,— p.p.
Blauwvoorhoofd Amazone papegaaien	155,— p.st.
Geelvoorhoofd Amazone papegaaien	155,— p.st.
Blauwgrijze roodstaart papegaaien	180,— p.st.
Roséspreeuw	20,— p.st.
Glanamerel	20,— p.st.
Tamboerjnduifjes	75,— p.p.
Roodborst kernbijter	65,— p.p.
Peapjes	25,— p.p.

* Maandags de gehele dag gesloten.
* Zondags van 9 tot 2 uur geopend.
Verzending onder rembours verp. f 1,50.

Onder minimumorders 20,—
VRACHT REKENING KOPER

**GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623**

„ANIMALI“

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

Postbus 291, Eindhoven, Tel. 040 - 113738, Roostenlaan 303

PRIJSLIJST

Kanaries	mannen	f	16,— st.	Roodkop Gould Amadinen	..	80,— pr.
	poppen	..	8,— st.	Diamant Vinken	..	60,— pr.
Bestaard Putters	goede zangers	..	25,— st.	Binzen Astrildes	..	60,— pr.
Zilveroor Nachtegale	mannen	..	50,— st.	Spitsstaart Amadinen	..	40,— pr.
Indigovinken	17,50 st.	Zwartkop Ortolanen	..	25,— pr.
Mexicaanse Nonpareils	25,— st.	Lauchgrüne Papagei Amadinen	..	30,— pr.
Zebravinken	grijze	..	8,— pr.	Shama Lijsters	..	80,— st.
	beige-bruine	..	8,— pr.	Goudvoorhoofdbladvogels	..	60,— st.
	witte	..	12,— pr.	DUIVEN:		
	bij 10 paar	..	11,— pr.	Diamant Duitjes	..	25,— pr.
	masker	..	14,— pr.	Zilver Diamantduifjes	..	60,— pr.
	zilvervleugel	..	15,— pr.	PARKIETEN:		
Japanse Meeuwjes	... bij 10 paar	..	11,— pr.	Grasparkieten	..	8,— pr.
Napoleonnetjes	4,50 pr.	Deense Bonten, Lutino, Albino Park.	..	12,— pr.
Zilverbekjes	4,50 pr.	Regenboog Parkieten	..	30,— pr.
Bendvinken	5,50 pr.	Violet Parkieten	..	25,— pr.
Ekstertjes	6,— pr.	Engelse Standaard Parkieten	..	60,— pr.
Vuurvinken	8,— pr.	Roodrug Parkieten	..	75,— pr.
Blauwe Fazantjes	8,— pr.	Elegant Parkieten	..	150,— pr.
Oranjeakakjes	8,— pr.	Bourkse Parkieten	..	75,— pr.
Mozambique Sijjes	11,— pr.	Valk Parkieten	..	45,— pr.
Edeizangers	11,— pr.	Turquoise Parkieten	..	90,— pr.
Blauwgrijze Roodstaartjes	11,— pr.	Pracht Rosella's	..	275,— pr.
Goudmussen	7,— pr.	Nandaya Parkieten	..	80,— pr.
Goudbukjes	10,— pr.	Halsband Parkieten	..	30,— pr.
Driekleurnonnen	8,— pr.	Yendaya Parkieten	..	150,— pr.
Muskaatvinken	6,50 pr.	Pruimekop Parkieten	..	65,— pr.
Tijgervinken	7,— pr.	Geelbonte Halsband Parkieten	..	150,— st.
Groene Tijgervinken	25,— pr.	PAPEGAAIEN:		
Malabar Fazantjes	5,50 pr.	Grijze Roodstaart Papagealen	..	350,— st.
Witkop Nonnen	10,— pr.	vingertam en sprekend	..	350,— st.
St. Helens Astrildes	15,— pr.	Vogelliefhebbers bezoekt ons park!		
Abessijnse Geelbuk Astrildes	25,— pr.	Onder f 15,— vrachtrekening koper.		
Kwartel Astrildes	f	..	25,— pr.	VOLLEDIGE PRIJSLIJST OP AANVRAAG		
Aurora Astrildes	25,— pr.			

TOVO

DEE MERKEMERK

voeders voor alle vogels

over onze vogels
gesproken. . . .
dat is hun voer!

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK Z.H. TEL. (070) 98 34 02

nieuw

STIMULITE VOEDERS.

STIMULITE Nectar Voer Het Enige en Ideale Voedsel voor Tangara's Vliegenvangers Brillenvogels Kolibries Bladvogels Enz. enz. In Gebruik bij alle Vogel-parken Dierentuinen en bij alle Liefhebbers zoals U! Is Klaar voor het Gebruik Waar nog niet verkrijgbaar wende men zich direct tot ons!

Verzending door het gehele land!

STIMULITE Speciaal Universeelvoer

STIMULITE Speciaal Kanarie Krachtvoer

STIMULITE Speciaal Kanarie Opfokvoer

Geeft uw Vogels uitsluitend STIMULITE Voeders, ze zullen er wel bij varen! STIMULITE een NAAM in Vogelvoeders! Met ruim 60 jaar ervaring!

STIMULITE Vitaminen

Speciale Glazen Voedertflesjes voor het Nectarvoer SUPACOL Flesjes Kanarie-Roodkleur, voor Rode Kanaries, Tangara's, Kardinalen, enz.

Bovenstaande Voeders en Artikelen leveren wij ook aan de erkende Handel Vraagt Prijsopgave voor Wederverkoop

AVIMEX, Import-Export
Soestarweg 224 Amersfoort
Tel. (03490) 31217

**Alleen
Vertegenwoordiging
voor
Geheel Nederland
AVIMEX
AMERSFOORT**

klank
en kleur
in uw
volière

Jubelend vogelgezang.
Bonte kleurenpracht en een warreling
van glanzende veren en levenslust.
Om uren van te genieten. Gezonde
vogels. Het ideaal van iedere
vogelliefhebber. Witte Molen helpt U
daarbij met vogelvoerders die,
in de juiste hoeveelheid en
samenstelling, alle grondstoffen
bevatten om Uw vogels in
topconditie te houden.
Witte Molen, gewoon het beste
wat er te koop is.

witte
molen